

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΚΗΡΥΞΙΣ

ΕΤΟΣ Β'. = ΑΡΙΘ. 4 = 16
7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1933

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΑΜ. Π. ΚΑΨΑΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 96
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Πρὸ πέντε ἀκριβῶς μηνῶν ὑπὸ τὸν ἴδιον τίτλον ἀνεζητήθησαν ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν στηλῶν⁽¹⁾ τὰ διδάγματα τὰ προκύπτοντα ἐκ τοῦ προσφάτου τότε ἐκλογικοῦ ἀποτελέσματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1932. Καὶ ἀνεφέρετο τότε ἐν κατακλείδι:

«Οὕτω ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς νήσου μας ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μόνον δίδαγμα ποὺ ἐσημειώσαμεν, δηλαδή ἀπὸ τὴν ἐκδηλον προσκόλλησιν ἐνὸς μεγάλου τμήματος Κυθηρίων πρὸς τὴν ιδέαν ποὺ ἐκπροσωπεῖ ἡ ἰσχυρὰ φυσιογνωμία τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, παραμένει ρευστὴ καὶ ἀκαθόριστος. Αἱ ἐκλογαὶ αὐταὶ εἰς τὰς ὁποίας κατήρχοντο νέα πρόσωπα καὶ νέοι ἄνδρες δὲν μᾶς ἀπέδειξαν κανένα ἰσχυρὸν προσανατολισμόν. "Ἄς ἴδωμεν τί θὰ γίνη εἰς τὸ μέλλον.....»

Τὸ μέλλον αὐτὸ προεβλέπετο προσεχῶς. Καὶ ἤλθε. Τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα τῆς 5 Μαρτίου 1933 ἐσκέπασε τὰ συμπεράσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1932. Ἀλλὰ διὰ τὰ Κύθηρα, τὸ σκέπασμα αὐτὸ ἐγίνε με χαρτὶ πολὺ διαφανές. Εἰς τρόπον ὥστε καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ νέον ἐκλογικὸν σφυγμομέτρημα νὰ μὴν εἶνε ἴσως δυνατὸν νὰ προστεθοῦν πολλὰ πράγματα καὶ πρὸ παντὸς νὰ μὴν ἡμπορῇ ν' ἀφαιρεθῇ σχεδὸν τίποτε ἀπὸ τὰ συμπεράσματα ποὺ ἐγγράφησαν τότε.

Πράγματι τίποτε τὸ σαφές δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῆς 5ης Μαρτίου.

Ἐκτὸς δύο μόνον διαπιστώσεων. Πρῶτον μὲν ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων ἐπὶ τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου μας ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε μεγίστη, ἐνισχυθεῖσα τελευταίως μετὰ τὴν γενι-

κὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν προκλήθεισαν ἐκ τῆς συμπράξεώς του ἰδίως μετὰ τὸν ἡγέτην τῶν Προσδευτικῶν, ὁ ὁποῖος καλῶς ἢ κακῶς θεωρεῖται ὡς ὁ ἰδεώδης ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἐπίδρασις αὐτὴ ἐξηγεῖ τὰς 1095 ψήφους ποὺ ἐδόθησαν εἰς τὸν Κυβερνητικὸν ὑποψήφιον. Ἐξηγεῖ ἀκόμη κατὰ μέγα μέρος τὴν σημαντικὴν κίνησιν ποὺ παρατηρήθη εἰς τοὺς Κυθηρίους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοὺς ὁποίους τόσοι κατήλθον εἰς Κύθηρα διὰ νὰ ψηφίσουν. Καίτοι διὰ πλείστους ἐξ αὐτῶν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξηγηθῇ ἡ στάσις των ὅχι τόσο ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἀπὸ ἐκτίμησιν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποψηφίου τῆς, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἀντιπάθειαν ποὺ ἀνεξωογόνησεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶσων παλαιῶν ἐχθρῶν τοῦ ἀειμνήστου Στάη ἢ κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ἐπιτυχία τοῦ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς μνήμης ἐκείνου ἐκτεθέντος λαϊκοῦ ὑποψηφίου. Μάλιστα εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς παράγοντας ποὺ προσεκάλεσαν τὴν ἀθρόαν καθόδον τῶν φιλοκυβερνητικῶν συμπολιτῶν τῶν Ἀθηνῶν ὡς καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ γηγενῶν ἀλλὰ ἰδίως προσφύγων, θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἄλλος παράγων, ἀσκήσας σημαντικὴν ἐπίδρασιν καὶ ἐν Κυθήροις, συνιστάμενος δὲ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἐντυπώσεως ὅτι ἐκ τῶν ἐκλογῶν θὰ ἐξήρχετο νικητρία ἡ Κυβέρνησις καὶ συνεπῶς καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἔχωμεν Κυβερνητικὸν βουλευτήν.

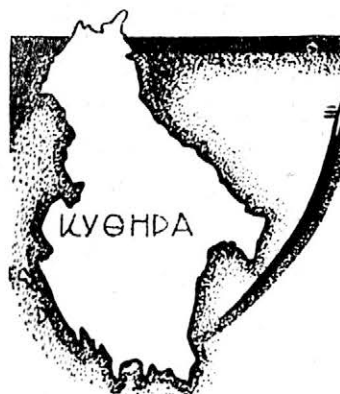
Πάντως ἐν μόνον εἶνε βέβαιον. Ὅτι αἱ ψῆφοι αἱ δοθεῖσαι εἰς τὸν Κυβερνητικὸν ὑποψήφιον δὲν εἶχαν καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν μετὰ τὴν προσωπικὴν ἐκτίμησιν τῶν Κυθηρίων πρὸς τὸ πρόσωπόν του. Πρὸς τὴν ἐκτίμησιν αὐτὴν

σχέσιν εἶχον μόνον αἱ ψῆφοι τὰς ὁποίας παρ' ὅλας τὰς τόσο ἐννοικὰς προϋποθέσεις, ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὸν Κυβερνητικὸν συνασπισμὸν τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποψηφίου.

Παραμεφερεῖς εἶνε καὶ οἱ λόγοι οἱ δικαιολογούντες τὰς 1030 ψήφους τοῦ λαϊκοῦ ὑποψηφίου, ὅχι ὅμως ἐντελῶς ὅμοιοι. Διότι καμμία ἐκ τῶν ψήφων αὐτῶν δὲν ἐδόθη ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸ λαϊκὸν κόμμα, ἀπολύτως καμμία. Ἀλλὰ καὶ πολὺ ὀλίγοι—περισσότεροι ὅμως βέβαια ἀπὸ ὅσας ἐδόθησαν ἀπὸ προσωπικὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὸν κυβερνητικὸν ὑποψήφιον—ἐδόθησαν ἀπὸ ἐκτίμησιν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Κοντολέοντος. Αἱ πολλαὶ ποὺ ἐδόθησαν εἶνε ἀπὸ ἀντίδρασιν πρὸς τὸν κ. Τσιτσιλιαν, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐκρίθη ἴσως καλλίτερος, εἴτε διότι ἐθεωρήθη συνεχίζων τὴν παράδοσιν τοῦ μακαρίτου θεῖου του, τὸν ὅποιον ἡ πολιτικὴ ἐπιρροὴ ἐπὶ τῶν Κυθηρίων ὅσον καὶ ἂν εἶχεν ὑποστῇ πρὸ τοῦ θανάτου του σκληρὰν μείωσιν δὲν ἔπαυσεν ὅμως νὰ εἶνε σημαντικὴ.

Ὅστε εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαρτίου δὲν ἀντετάχθησαν πρὸς ἀλλήλους οἱ δύο ὑποψήφιοι. Ἡ μάχη ἐδόθη κυρίως μεταξὺ τοῦ Βενιζέλου καὶ τοῦ Στάη. Ποῖος ἐνίκησε δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, διότι ἡ νίκη ἐξηγήθη ἀπὸ ὀλίγας ψήφους ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἐπέδρασαν αἱ προσωπικότητες τῶν ὑποψηφίων, αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ ἀντιπάθειαι των. Σημασίαν μεγάλην ἔχει τὸ ὅτι μετὰ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα τὸ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο εὐνοοῦν τὴν ἀνάδειξιν ἰσχυρῶν προσωπικοτήτων καὶ εἰς περίοδον γενικῆς φθορᾶς τῶν πολιτικῶν ἀξιών τῆς χώρας μας ἀποκλειούσης κάθε φανατισμόν, τὰ Κύθηρα δὲν κατώρθωσαν νὰ δημιουργήσουν καὶ νὰ ἐπιβάλλ-

⁽¹⁾ Βλ. «Κυθηραϊκὸν Κήρυκα» Α' τόμος σελ. 198.

Νέα από τὸ Νησί

ΜΕΤΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΟΥΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΕΙΣΜΑΤΟΣ ΔΙΕΞΗΧΘΗΣΑΝ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΗ Ο κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΧΟΡΟΙ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Παρά την ύπαρχουσαν κρίσιν, κατὰ τὰς ἀπόψεις ἐγένοντο πλείστοι χοροὶ εἰς τὰ χωρία Λειβάδι, Τσικαλαρία, Καρβουνάδες, Πιτσινιάνικα κ.λ.π. οἵτινες ἐσημείωσαν πάντες ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Εἰς τὸν δοθέντα εἰς Καρβουνάδες χορὸν προσῆλθε καὶ ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος κ. Ἰωάν. Κοντολέοντα μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του, ἡ ὁποία καὶ ἐχόρευσε μετὰ τῆς μαντινάδες τῆς δίδος Μαρίας Ἐμ. Στάθη. Ἀπαντες οἱ χοροί, ἔνεκα τῆς ἐπικρατησάσης εὐθυμίας παρετάθησαν μέγχοι τῶν προῶν ὥρων.

Λοὺν τὸ πρόσωπον ποὺ δὲν θὰ ἐξελεῖται τὰς ψήφους καλυπτόμενον πίσω ἀπὸ τάρους ἢ ἀπὸ γοητευτικὰ μειδιάματα ἀφθόνως διανεμομένων φωτογραφιών, ἀλλὰ θὰ ἐπεβάλλετο εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ὡς ὁ ἐνδεδειγμένος ὀδηγητής.

Τὸ πρᾶγμα σημαίνει ἴσως ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτὸ δὲν ὑπάρχει. Διότι βεβαίως δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τοὺς λοιποὺς Κυθηρίους ἢ οἶονε Κυθηρίους ποὺ ἐζήτησαν τὴν ψήφον τῶν συμπολιτῶν μας τὴν 25 Σεπτεμβρίου. Αὐτοὶ καλὰ ἔκαναν νὰ μὴν ἐμφανισθοῦν καὶ πάλιν εἰς τὴν νῆσον μας. Καὶ δι' αὐτό, ἴσως πρέπει νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ πάλιν ὅτι ἡ πολιτικὴ κατάσταση τῶν Κυθέρων παραμένει ἀκόμη ρευστὴ καὶ ἀκατεύθυντος. Αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ δὲν ἀφήκαν, δυστυχῶς, νὰ διαγραφῇ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀληθινοῦ πολιτικοῦ τῆς Κυθηραϊκῆς αὔριον. Ἀς ἴδωμεν τί θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον.

Ζωηρωτάτη, ὅσον ποτὲ ἄλλοτε, ὑπῆρξεν ἡ προεκλογικὴ κίνησις εἰς τὴν νῆσον μας κατὰ τὰς τελευταῖας βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 5 Μαρτίου. Δὲν λέγομεν τί τὸ ἀνώτερον τῆς πραγματικότητος ἐὰν σημειώσωμεν οὐκ πραγματικὸν πολεμικὸν μένος εἶχε καταλάβει τοὺς συμπολίτας μας τοὺς τε ἐντὸς τῆς νήσου καὶ τοὺς ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις εὐρισκομένους Κυθηρίους καὶ Ἀντικυθηρίους.

Πρῶτοι ἔδωσαν τὸ σύνθημα τῆς μάχης οἱ ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις κυθῆριοι καὶ Ἀντικυθῆριοι φίλοι τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ κ. Π. Τσιτσίλια, φιλελεύθεροι καὶ προσδευτικοί, οἵτινες κατὰ τινα συγκέντρωσιν τῶν λαβοῦσαν χώραν περὶ τὰ μέσα παρελθόντος μηνός, συνέτηξαν πολιτικὴν ὁργάνωσιν μετὰ σκοπὸν τὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου κ. Π. Τσιτσίλια.

Ἡ ἐν λόγῳ ὁργάνωσις ἀπηύθυνεν ἐκκλησίαν πρὸς ὅλους τοὺς Κυθηρίους, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῶν κ. κ. Νικολ. Καστροῖσιου, Γεωργ. Καλλιγέρη, Νικολ. Ἀρῶνη, Δημητρ. Παναγιωτοπούλου, Κων. Κουέλη, Ἐμμ. Καρατζᾶ, Γεωργ. Χαρχαλάκη, Παν. Μαλάνου, Παν. Μεγαλοοικονόμου, Ἀλκιβ. Μανέα, Δημητρ. Χανιώτη καὶ Μηνᾶ Κορωναίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀφοῦ κατέκρινεν τὴν πολιτικὴν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, καὶ περιέγραφεν τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Τσιτσίλια κατὰ τὴν παρελθούσαν τετραετίαν, προέτεινεν εἰς τοὺς συμπολίτας τὴν ὑπερψήφισιν τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου.

Τοὺς ἐνταῦθα φίλους τοῦ κ. Τσιτσίλια ἠκολούθησαν καὶ οἱ ἐν Κυθήροις τοιοῦτοι, οἵτινες ἀπαντῶντες εἰς τηλεγραφήματα τῆς ἐνταῦθα ὁργανώσεως, ἐγνώριζον καὶ τὴν αὐτόθι ἰδρυσιν παρομοίας ὁργανώσεως μετὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Ἡ ἐν Πειραιεὶ ὁργάνωσις διὰ καταλήλων ἐνεργειῶν τῆς πρὸς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα ἐπέτυχεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Παπανδρέου περὶ καταβολῆς δρ. 200.000 πρὸς τὰς διαφόρους κοινότητας Κυθέρων διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἀναγκῶν τῶν.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς ἐνεργείας τῶν ὡς ἄνω ὁργανώσεων, καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ συμπολίται φίλοι τοῦ ἐτέρου συμπολίτου καὶ ὑποψηφίου βουλευτοῦ τῆς Ἡνωμένης Ἀντιπολιτεύσεως κ. Ἰωάν. Κοντολέοντος, μιμούμενοι τοὺς

φίλους τοῦ κ. Τσιτσίλια ἀπηύθυνον καὶ οὗτοι ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς Κυθηρίους καὶ Ἀντικυθηρίους, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τῶν κ. κ. Θεοδ. Τριφύλλη, Μηνᾶ Καλλιγέρη, Ἀντ. Καλλιγέρη, Νικολ. Δαπόντε, Κων. Καντιώτου, Σ. Πλουμίδη, Σταύρου Παστοῦ, Γρ. Μαχαιριώτου, Παν. Γ. Στάθη, Γ. Μεγαλοοικονόμου, Ἰωάν. Ν. Σιάη, Στ. Ἀνδρονίκου, Ἐπαμ. Πετροχείλου, Παν. Βενιέρη, Κ. Ἀνδρονίκου, Γεωργ. Τζέτζου, Κων. Τζέτζου, Φιλ. Μαυρομμάτη, Θ. Κουκούλη, Σταύρου Χαρχαλάκη, Γεωργ. Κ. Μπαβέα, Σταύρ. Μπαβέα, διὰ τῆς ὁποίας δίδοντες ἀπάντησιν εἰς τὰς αἰτιάσεις τῆς ἐκκλήσεως τῶν φιλελευθέρων κατὰ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, καὶ τῆς δράσεως τοῦ μακαρίτου Στάη, ἐκάλουν τοὺς κυθηρίους καὶ ἀντικυθηρίους νὰ καταψηφίσουν τὸν κ. Παν. Τσιτσίλιαν ὡς δημιουργὸν τοῦ μίσους καὶ τῆς διαιρέσεως τῆς νήσου μας, νὰ ὑπερψηφίσουν δὲ τὸν κ. Ἰωάν. Κοντολέοντα ὡς τὸν μόνον ἱκανὸν νὰ ἐνώσῃ τοὺς Κυθηρίους καὶ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου μας, ἐπαγόμενοι τὰ ἑξῆς :

«Ἄλλ' ἂν ἔχουν ὑπομονὴν οἱ συντάται τῆς ἐκκλήσεως. Τὴν ἀπάντησιν εἰς αὐτὴν θὰ λάβουν ἀπὸ τὰς κάλπας τὴν 5 Μαρτίου ὅποτε ὁ ἐλληνικὸς λαὸς θὰ σαρώσῃ τὸ σημερινὸν κυβερνητικὸν συγκρότημα, ὁ δὲ Κυθηραϊκὸς λαὸς διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας θὰ ἀναδείξῃ ἐκλεκτὸν τοῦ τὸν κ. Ἰωάν. Κοντολέοντα». Καὶ τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ἐκυκλοφόρησαν εὐρέως ἐν Ἀθήναις, Πειραιεὶ καὶ Κυθήροις, οἱ φίλοι τοῦ κ. Κοντολέοντος.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ διοικοῦντες τὰς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ὁργανώσεις ἐφρόντισαν διὰ τὴν ἀποστολὴν περισσοτέρων ψηφοφόρων εἰς Κύθηρα, οἱ ὁποῖοι ἐφθάσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν 300.

Ἡ κίνησις αὕτη μεταξὺ τῶν ἐντὸς τῆς νήσου καὶ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθήναις εὐρισκομένων συμπολιτῶν, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἔξαψιν τῶν πνευμάτων συνέπειαν τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε τὸ πείσμα τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε πολλὰς ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ διετερήθη μέχρι καὶ τῆς διαλογῆς.

Προεκλογικῶς ἐσημειώθησαν ἐπεισόδια ἀσήμαντα καὶ παραξηγήσεις μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων ἐν τῇ νήσῳ.

Τὴν 5 Μαρτίου ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν οἱ συμπολίται συναισθανόμενοι τὴν ἱερὰν

υποχρέωσιν των, προσήλθον σχεδόν ἅπαντες εἰς τὰς κάλπας καὶ ἐψήφισαν

Εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα τοῦ Δήμου Κυθήρων, ἡ ὑπεροχή τοῦ κ. Κοντολέοντος ἦτο καταφανής. Ἐπίσης εἰς τὰ Τμήματα τοῦ Δήμου Ποταμίων ἦτο καταφανής ἡ ὑπεροχή τοῦ κ. Τσιτσιλίας.

Οἱ ἐκ Καραβά, Ἀρωνιαδίκων, Μυτᾶτων, Μυλοποτάμου καὶ Φρατσίων ψηφοφόροι ἔφθασαν ἐν σώματι εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματά των κρατοῦντες σημαίας καὶ λάβαρα μὲ εἰκόνας τοῦ κ. Βενιζέλου, καὶ ζητωκραυγᾶζοντες ὑπὲρ τοῦ κ. Τσιτσιλίας. Οἱ ἐν Ποταμῷ φιλελεύθεροι κατόπιν κωδωνοκρουσιῶν συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πλατείαν Κορωναίου περὶ τὴν 2αν ἀπογευματινὴν καὶ μὲ εἰκόνας τοῦ κ. Βενιζέλου προσήλθον εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμήμα τοῦ Ποταμοῦ καὶ ἐψήφισαν.

Τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο καὶ εἰς τὸν Μέσα Λήμον ὑπὲρ τοῦ κ. Ἰωάν. Κοντολέοντος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔλειψαν τὰ μικροεπεισόδια τὰ ὁποῖα ὅμως περιορίζοντο ἐντὸς τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων καὶ ἔληγον μὲ τὴν διατύπωσιν ἐνστάσεων.

Ἡ πρόθυμος προσέλευσις τῶν συμπολιτῶν καὶ ἡ εὐκολία τῆς μεταφορᾶς τῶν αὐτοκινήτων διευκόλυνε τὴν ταχυντέραν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς. Μέχρι τῆς 6 1)2 ἀπογευματινῆς, πάντα τὰ τμήματα εἶχον κλείσῃ τὰς θύρας των.

Τὴν 7ην μ. μ. ἤρχισεν ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων ἥτις ἐπερατώθη περὶ τὴν 9ην ἑσπερινήν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς κατὰ Τμήμα.

Ἐκλογικὸν Τμήμα Ποταμοῦ

Ἐπὶ 575 ψηφισάντων, ἔλαβεν ὁ κ. Παν. Τσιτσιλίας 479 ψήφους καὶ ὁ κ. Ἰωάν. Κοντολέον 96.

Ἐκλογικὸν Τμήμα Καραβουνάδων

Ἐπὶ 625 ψηφισάντων, ἔλαβεν 283 ψήφους ὁ κ. Παν. Τσιτσιλίας καὶ 342 ὁ κ. Ἰωάν. Κοντολέον.

Ἐκλογικὸν Τμήμα Λαβιανίου

Ἐπὶ ψηφισάντων 152, ἔλαβεν 100 ὁ κ. Ἰωάν. Κοντολέον καὶ 52 ὁ κ. Παν. Τσιτσιλίας.

Ἐκλογικὸν Τμήμα Κυθήρων

Ἐπὶ ψηφισάντων 401 ψηφοφόρων, ἔλαβεν ὁ κ. Ἰωάν. Κοντολέον 380 ψήφους καὶ ὁ κ. Παν. Τσιτσιλίας 21.

Ἐκλογικὸν Τμήμα Φριλιγκιανικῶν

Ἐπὶ ψηφισάντων 311 ψηφοφόρων, ὁ κ. Παν. Τσιτσιλίας ἔλαβε 237 ψήφους καὶ ὁ κ. Ἰωάν. Κοντολέον 74.

Συνολικῶς ἐπὶ ψηφισάντων 2065 ἐκλογέων ἔλαβον ὁ

κ. Παν. Τσιτσιλίας ψήφους 1072 καὶ ὁ κ. Ἰωάν. Κοντολέον » 992

Ἐξελέγη δὲ βουλευτὴς Κυθήρων διὰ τὴν νέαν τετραετίαν ὁ κ. Παν. Τσιτσιλίας.

Λέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀποτελεσμάτων ἐλλείπουσι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος τῶν Ἀντικυθήρων τὰ ὁποῖα λόγῳ οὐκ ἔχοντες δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταδώσῃ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου, πάντως ὅμως οἷον δήποτε ἀποτέλεσμα ἤθελεν δοθῇ ἐκεῖθεν, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀλλοιώσῃ τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα δεδομένου ὅτι εἰς Ἀντικυθήρα ὑπάρχουσι μόνον 65 περίπου ψηφοφόροι, ἡ δὲ διαφορὰ μετὰ τοῦ γνωστοῦ συνόλου τῶν ψήφων τῶν δύο ὑποψηφίων ἀνέρχεται εἰς 80 ψήφους, ὅπερ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὰ

πράγματα, καὶ ἐὰν ὅλοι αἱ ψήφοι Ἀντικυθήρων, ἐδίδοντο, ὅπερ ἀδύνατον, εἰς τὸν κ. Κοντολέοντα.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ κ. Τσιτσιλίας ἐφορτάσθη ἐν Ποταμῷ παρὰ τῶν φίλων του καὶ εἰς τὰ διάφορα φιλελεύθερα χωρία

Τὴν νύκτα ἐκάησαν πυροτεχνήματα καὶ βεγγαλικά, καὶ ἐπηκολούθησε γλέντι παραταθὲν μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρων.

ΜΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Διὰ νὰ λάβωσιν οἱ συμπολίται μας εἰκόνα τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ νὰ συγκρίνωσι ταῦτα πρὸς τὰ τῆς προηγουμένης ἐκλογῆς παραθέτομεν κατωτέρω πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῶν δύο ἐκλογῶν. Εἰς τὴν στήλην «Δημοκρατικοὶ ψήφοι» τῶν ἐκλογῶν τῆς 25 Σεπτεμβρίου, οἱ μὲν πρῶτοι ἀριθμοὶ ἀντιστοιχοῦν πρὸς τοὺς σταυροὺς τοὺς δοθέντας εἰς τοὺς φιλελευθέρους ὑποψηφίους οἱ δὲ δεύτεροι πρὸς τοὺς σταυροὺς τοὺς δοθέντας εἰς τοὺς προοδευτικούς.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ	ΕΚΛΟΓΑΙ									
	25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1932					5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1933				
	Ἐγγεγραμμένοι Ἐκλογεῖς	Ψηφισάντες	Δημοκρατικοὶ ψήφοι	Ἀ. ἔκ. καὶ ψήφοι	Ἀνεξαρτ. ἢ λευκά ψηφοδέλτια	Ψηφισάντες	Παρατάξις Ταπεινῶς	Ἰωάννης Κοντολέον	Ἀνεξαρτ. ἢ λευκά ψηφοδέλτια	
1) Λαβιανίου	247	159	52 - 7	97	—	152	52	100	—	
2) Κυθήρων	—	391	14 - 7	367	1	401	21	380	—	
3) Καραβουνάδων	—	622	80 - 194	328	—	625	283	342	—	
4) Φριλιγκιανικῶν	—	292	145 - 46	77	—	311	237	74	—	
5) Ποταμοῦ	—	474	216 - 90	104	7	575	479	96	—	
6) Ἀντικυθήρων	135	64	11 - 0	50	2	—	—	—	—	
Σύνολον ψήφων ...	—	2002	518 - 344	1023	10	2064	1072	992	—	

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁ ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους ἐστιατορίου «Συντριβάνι» Νικ. Τριφυλλῆς ἐνῶ εἰσήρχετο τὴν 10ην π. μ. τῆς 18 παρελθόντος μὴν εἰς τὴν παραπλευρὸς τοῦ ἐστιατορίου του οἰκίαν του εἶδε ἕναν ἄγνωστον νὰ τὸν πλησιάζῃ ὑπόπτως. Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τοῦ κ. Τριφυλλῆ, ὁ ἄγνωστος ἀπήντησεν ὅτι ἤθελε νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα βοήθημα ἐπειδὴ στερεῖται χρημάτων. Συγχρόνως τοῦ παρουσίασεν ἕνα

πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον ὅτι εἶναι πρῶτον χωροφύλαξ ἀπολυθεὶς διὰ λόγους ὑγείας. Ὁ κ. Τριφυλλῆς ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἄγνωστον ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν δὲν εἶχε μαζί του χρήματα, τοῦ συνέστησε δὲ νὰ διέλθῃ ἀργότερον ἐκ τοῦ ἐστιατορίου ὁπότε θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ὁ ἄγνωστος ὅμως ἠξίωσε ἐπιτακτικῶς νὰ τοῦ δώσῃ χρήματα ἀμέσως «διότι δὲν μποροῦσε νὰ περάσῃ ἀργότερα». Ὁ ἐστιατὴρ ἀντιληφθεὶς ὅτι ἐδρίσκειτο πρὸ ἐκβιαστοῦ ἐπεχείρησε νὰ τὸν συλλάβῃ.

Ὁ ἄγνωστος τότε καθὼς καὶ τρεῖς ἄλλοι ὑποπτοὶ ἐπίσης καὶ προφανῶς σύν-

τροφοί του, οι όποιοι ήταντο εις μικράν απόστασιν, ετράπησαν εις φυγήν εξαφανισθέντες.

Τὸ ἀνωτέρω γεγονός ἐπὶ ἤρξεν ἀφορμὴ ὅπως μὲ ἀσπρασιάν ταχύτητα κυκλοφορήσουν ἀνὰ τὴν πρωτεύουσαν φῆμαι ὅτι ἐληστεύθησαν οἱ ἀδελφοὶ Τριφυλῆ ἐντὸς τοῦ καταστήματός των καὶ νὰ ἀναστατωθῇ ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις Ἀθηνῶν. Λέον νὰ σημειωθῇ δὲ ὅτι μέχρις ἀρχῆς τὴν νύκτα αἱ φῆμαι αὗται ἐξηκολούθουν νὰ κυκλοφοροῦν καὶ μάλιστα περισσότερον ἐξωγκωμέναι. Μία φήμη μάλιστα ἔφερε τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἀδελφῶν Τριφυλῆ ὡς φρονευνθέντα ὑπὸ ἐνὸς τῶν «ληστών»!

ΚΑΛΕΙΤΑΙ Η ΚΛΑΣΙΣ 1933Α

Ὑπεγράφη τὴν 14ην παρελθόντος μηνὸς διαταγὴ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται πρὸς κατάρταξιν οἱ στρατεύσιμοι τῆς κλάσεως 1933, ἥτοι οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸ ἔτος 1912 διαφόρων νομῶν, δήμων καὶ κοινοτήτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καὶ ἡ Νῆσος μας.

Εἰς τοὺς καλουμένους περιλαμβάνονται καὶ οἱ δι' οἰκογενειακοῦ λόγους ἀπαλλαγέντες.

Οἱ μεταφερθέντες ἐκ τοῦ ναυτικοῦ θὰ προσέλθουν εἰς τὰ συντάγματα, εἰς τὰ ὁποία στρατολογικῶς ἀνήκουν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ προσέλθουν πρὸς κατάρταξιν ὅσοι μετεφέρθησαν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ τῆς κλάσεως 1932 εἰς τὴν κλάσιν 1933 α' τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

Οἱ ἐξ ἀναβολῆς διὰ λόγους ὑγείας τῆς κλάσεως 1932 καὶ παλαιότερων ἐφ' ὅσον λήγει ἡ ἀναβολὴ τῶν μέχοι τῆς 28 Μαρτίου, θὰ προσέλθουν εἰς τὰ συντάγματα εἰς τὰ ὁποία στρατολογικῶς ἀνήκουν, ἀπὸ 26—28 Μαρτίου.

Οἱ ἐξ ἀναβολῆς λόγω σπουδῶν τῆς κλάσεως 1932 καὶ παλαιότερων ὧν ἡ ἀναβολὴ ἔληξε τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1932 θὰ προσέλθουν ἀπὸ 17—19 Μαρτίου εἰς τὰ συντάγματα ὁρίζει ἡ σχετικὴ λεπτομερὴς ἐγκύκλιος, ἥτις κοινοποιεῖται ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Οὕτω διὰ τῆς ὡς ἄνω προσκλήσεως οἱ ἀπαλλαγέντες τῆς καλουμένης ἡμικλάσεως ὡς καὶ οἱ ἐξ ἀναβολῆς διὰ λόγους ὑγείας τῆς κλάσεως 1932 καὶ παλαιότερων θὰ προσέλθουν 7 ἡμέρας βραδύτερον τῶν στρατεύσιμων τῆς κλάσεως 1932 καὶ παλαιότερων, οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς τὰ συντάγματα ὧν οἱ στρατεύσιμοι καλοῦνται τὸν Μάρτιον, δὲν θὰ προσέλθουν εἰς ταῦτα, ἀναβαλλομένης τῆς προσκλήσεως τούτων διὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Τοῦναντίον οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ συντάγματα τῶν ὁποίων οἱ στρατεύσιμοι θὰ προσέλθουν τὸν Σεπτέμβριον θὰ παρουσιασθοῦν τὴν 17—19 Μαρτίου εἰς τὰ συντάγματα ὁρίζει ἡ κοινοποιουμένη διαταγή.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΙΕΡΕΩΣ

Προτάσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Δωροθέου διωρίσθη, παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Κυθήρων ὁ αἰδεσ. κ. Ἐμμ. Καλλίγερος.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ

Βασιδεῖς

Τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Παν. Εὐαγ. Κρίθαρη ἀνεδέξατο τὸν παρελθόντα μῆνα ἐκ τῆς Ἀγίας Κολυμβήθρας ὁ κ. Μηνᾶς Β. Κρίθαρης ὀνομάσας αὐτὸ Εὐφροσύνην.

—Τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Π.Α. Τζωρτζοπούλου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Κολυμβήθρας ὁ κ. Ἰωάννης Βαγγῆς ὀνομάσας αὐτὸ Εὐάγγελον.

—Ἡ κ. Εἰρήνη Θ. Τζωρτζοπούλου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Κολυμβήθρας τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Δημ. Κουμέσου ὀνομάσας αὐτὸ Ἐμμανουήλ.

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Δημήτριος Ι. Κορωνάιος καὶ ἡ δεσποινὶς Μαρία Κ. Μέντη ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνα.

—Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Η. Λιάρος καὶ ἡ δεσποινὶς Ἀλεξάνδρα Δ. Κρίθαρη ἐμνηστεύθησαν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ

Μετὰ τῆς συνήθους λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας διεξήχθη καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ εορτὴ τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος ἐν Καραβᾷ. Ἀπὸ τῆς προηγουμένης τῆς εορτῆς τὸ χωρίον εἶχε λάβει εορτάσιμον ὄφιν διὰ τοῦ στολισμοῦ καὶ σηματοστολισμοῦ τῶν πλησίον τοῦ ναοῦ μαγαζείων. Ἡ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου εὐρισκομένη ἀφίς τῶν εὐεργετῶν Καραβᾷ, εἶχεν διακοσμηθῇ διὰ διαφανῶν καὶ σμύρτων ἐπὶ τῶν πλευρῶν δ' αὐτῆς, ἦσαν ἀνηρτημένα αἱ εἰκόνες τῶν εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν τῆς Κοινότητος Εὐδοτ. Ἀηλαβέρη, Πατρικίου, Κουμέσου καὶ Καβαρδίνου.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εορτῆς πλῆθος κόσμου συνέρευσεν ἐξ ὅλων τῶν χωρίων ἐν Καραβᾷ καὶ παρηκολούθησε τὴν θείαν λειτουργίαν μετὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῆς Ἀγίας Εἰκόνης, ὑποβασταζομένης ὑπὸ τῶν ἱερέων Ἀχιλλεῖον Κρίθαρη, Εὐαγ. Κρίθαρη, Μηνᾶ Κορωνάιον καὶ Γεωργίου Κυρανάκου διὰ μέσον τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου.

Ὅταν ἡ πομπὴ ἐφθασε ὑπὸ τὴν ἀψίδα τῶν εὐεργετῶν ἐγένετο ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀποβιωσάντων εὐεργετῶν καὶ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ποταμῷ ἀντιπροσώπου μας, τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν κατ' ἥν στιγμὴν τὸ φύλλον εὐρίσκετο εἰς τὰ πιεστήρια, εἰς τὴν νῆσον Ἀντικύθηρα, ἐπὶ ψηφισάντων 61 ἐκλογέων ὁ ἐκ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν κ. Παν. Τσιτσῆς ἐλαβεν ψήφους 23 ὁ δὲ κ. Ἰωάννης Κοντολέων 38.

Κατόπιν τούτων ἐκλέγεται ὀριστικῶς βουλευτὴς Κυθήρων διὰ τὴν νέαν τετραετίαν ὁ κ. Παν. Τσιτσῆς λαβὼν ἐν συνόλῳ ψήφους 1095 ἐναντι ψήφων 1030 τοῦ κ. Ἰωάν. Κοντολέοντος, ὑπερερεθίσας τὸν ἀντίπαλόν του κατὰ ψήφους 65 ἐν συνόλῳ.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 5 Μαρτίου 1933 ἐψήφισαν ἐν συνόλῳ 2125 συμπολίται, ἐνῷ κατὰ τὰς προηγουμένης ἐκλογὰς τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1932 ἐψήφισαν ἐν συνόλῳ 2002.

Καὶ ἤδη ἵνα διευκολύνωμεν τοὺς συμπολίτας εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων μεταξὺ τῶν δύο ἐκλογῶν 25 Σεπτεμβρίου 1932 καὶ 5 Μαρτίου 1933, σημειοῦμεν ὅτι οἱ εἰς τὸν εἰς ἄλλην σελίδα πίνακα ἀναφερόμενοι ἀριθμοὶ τῶν ἐκλογῶν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1932 ἀντιστοιχοῦν πρὸς τοὺς δοθέντας σταυροὺς εἰς τοὺς ὑποψηφίους, καὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς 518 τῶν φιλελευθέρων φανερώνει τοὺς δοθέντας σταυροὺς, ἐνῷ τὸ σύνολον τῶν δοθεισῶν ψήφων εἰς τοὺς φιλελευθέρους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνευ σταυροῦ, ἀνῆρχετο εἰς 597.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΟΝΕΣ

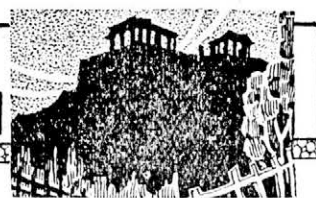
Ὁ κ. Νικόλαος Γ. Καστρίσιος, Ξυδάτος καὶ ἡ μετὰ πολλῶν προτερημάτων γεκοσμημένη δις Εἰρήνη Θ. Γεραζίτου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Τοὺς μνηστευθέντας, ἡ διεύθυνσις τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» συγχαίρει ἐκ καρδίας, εὐχομένη ταχεῖαν τὴν στέφιν καὶ τὸν μετέπειτα βίον εὐτυχῆ.

Δωρητῶν τοῦ Καραβᾷ καὶ παρόκλησις ὑπὲρ ὑγείας τῶν ζώντων. Ἡ λειτουργία καὶ γενικῶς ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ ἔληξε τὴν δωδεκάτην μεσημβρινὴν ὥραν ὅτε οἱ προσκυνηταὶ ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ διάφορα μαγαζεῖα καὶ ἐπηκολούθησε διασκέδασις παραταθείσα μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΠΕΙΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Τὴν Κυριακὴν 12 παρελθόντος μηνὸς συνήλθον τὰ μέλη τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Κορνάρου Α' Γυμνάσιον θηλέων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῶν ὁ Πρόεδρος κ. Εὐάγγελος Ζαντιώτης λέγει ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθόν, δὲν ὑπῆρξεν οἷα ἔπρεπε νὰ εἶναι διὰ Σωματείων ὅπως ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος εἰς τοῦτο δὲ συνετέλεσαν ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἡ ὁποία ἤμποδισε τὸ Συμβούλιον νὰ κάμῃ ὅτι εἶχεν ὑπ' ὄψει του καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως

τῶν Σωματείων τὸ ὁποῖον ἔνεκα τῆς ἐκκρεμότητός του ἀπασχολεῖ πολὺ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Συνεχίζων λέγει ὅτι πλὴν τῶν Διοικ. φύσεως ἐνεργειῶν του, κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος τὸ Διοικ. Συμβούλιον, διοργάνωσε χοροεσπερίδα μετὰ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς, ὅτι παρέστη κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς Σουρῆ καταθέσαν στέφανον ἐξ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου, ὅτι διοργάνωσε ἐκδρομὴν εἰς Τατόι κατὰ τὴν 17 Ἀπριλίου ἡ ὁποία εἶχεν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ τέλος ὅτι διὰ τοῦ κ. Λουράντου

ἀντεπροσωπεύθη ὁ Σύλλογος εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Κοινοτικοῦ μεγάρου Ποταμοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως τῶν Σωματείων, ἀναφέρει ἐνεργείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ συγκλήσεως Παγκυθηραϊκοῦ Συνεδρίου καὶ γνωρίζει τὰς ἀπόψεις τῶν ἑτέρων δύο Κυθηραϊκῶν Σωματείων.

Τελυτὼν λέγει ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον δὲν θὰ σταματήσει τὰς ἐνεργείας του ἀλλὰ θὰ χορηγήσῃ πρὸς τὴν σύγκλησιν Συνεδρίου, μετὰ τὰς ἐκλογάς.

Ὁ Γραμματεὺς κ. Δημ. Πατριζίος ἀναγινώσκει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς παρελθούσης χρήσεως, κατὰ τὸν ὁποῖον :

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ 1932

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

1932			
Ἰανουάρ.	1	ὑπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως	
		α') Κατάθεσις παρ' Ἐθν. Τραπεζῆς	2.556.25
		β') Μετρητὰ εἰς χεῖρας Ταμίου	513.— 3.069.25
Ἰανουάρ.	1-31	Ἀπὸ συνδρομᾶς	145.—
Φεβ.)άριος	1-28	»	1.345.—
Ἀπριλίος	1-30	»	175.—
Δεκ.)βριος	1-31	»	280.— 1.945.—
Δεκ.)βριος		Τόκοι καταθέσεων	176.25
			<u>5.190.50</u>

1932			
Φεβ.)άριος	1-28	Διὰ γραφικὴν ὄλην	130.—
Ἰούνιος	1-30	Δι' ἔξοδα χοροεσπερίδος Ἀκταίου	291.—
Ἰούνιος	1-30	Δι' ἐκτύπωσιν προσκλήσεων καὶ εἰσιτηρίων ἐκδρομῆς Δεκαλείας	170.—
Ἰούνιος	1-30	Διὰ γραμματόσημα καὶ γραφικὴν ὄλην	110.—
Ἰούνιος	1-3	Δι' ἀγορὰν στεφ. Σουρῆ	200.—
Ἰούνιος	1-3	Διὰ γραμματόσημα	100.— 1.001.—
Δεκ.)βριος	31	ὑπόλοιπον εἰς νέον	
		α') Κατάθεσις παρ' Ἐθν. Τραπεζῆς	3.732.50
		β') Μετρητὰ εἰς χεῖρας Ταμίου	457.— 4.189.50 <u>5.190.50</u>

Περιουσία τοῦ Συλλόγου τῇ 31 Δεκεμβρίου 1932

α') Κατάθεσις παρ' Ἐθνικῇ Τραπεζῇ 3.732.50
β') Μετρητὰ εἰς χεῖρας Ταμίου 457.—

4.189.50

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ ὁ κ. Πατριζίος ἀναγινώσκει τὴν ἑξῆς ἐκθεσιν τῶν ἑλεγκτῶν :

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τῇ 8 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1933 οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι κ. κ. Γεώργιος Ἐλευθερίου, Μιχαὴλ Χλέντζος καὶ Ἐμμανουὴλ Μυλωνόπουλος ἀπαρτίζοντες τὴν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 26 Δεκεμβρίου 1932 ὁρισθεῖσαν ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐν γέ-

νει οἰκονομικῆς τοιαύτης τοῦ «Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Κυθηρίων ἐν Ἀθήναις» προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν βιβλίων τοῦ ρηθέντος Συλλόγου ὡς ἀκολούθως :

1) Βιβλίον Ταμείου σελὶς 35—58.
2) Βιβλίον διπλοτύπων ἀποδείξεων σελὶς 120—169.
3) Ἐντάλματα ἐκτελεσθέντα 24—29.
Παραβάλλοντες τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ τὸ βιβλίον Ταμείου πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Συλλόγου συνταχθέντα διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1932—1933

ἀπολογισμὸν εὔρομεν ταῦτα ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀκριβεῖα.

Ἐπίσης ἀπαντὰ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν δικαιολογημένα καὶ ἐν πλήρει τάξει.

Οὕτως ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Συλλόγου ὑπηρεσία διεξήχθη κανονικώτατα καὶ ὁ ἔλεγχος ἀπέβη εὐχερῆς.

Τὰ ἔσοδα κατὰ τὸν ὑπὸ λογοδοσίαν χρόνον ἦτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1932 ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1945 ἔξ ὧν ἐδαπανήθησαν κανονι-

Η ΧΟΡΕΟΣΠΕΡΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Μία Ρωσίδα, φυσιολόγος, ἡ δις Lischnewska, ὑπεστήριξε πρὸ ἑτῶν με ὅλην τὴν βοήθειαν τῆς δοξαριότητος ὅτι ὁ περιουσιμὸς τῆς ικανοποιήσεως τῶν γεννητικῶν ἐνδοτικῶν προκαλεῖ μίαν «ἀτροφίαν τῆς προσωπικότητος». Φαίνεται ὅμως ὅτι τὴν ἰδίαν «ἀτροφίαν τῆς προσωπικότητος» προκαλεῖ καὶ ἡ ἔλλειψις ἀποσπαστικῶν ἀκόμη διασκεδάσεων.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἐπειδὴ μάλιστα παραπονοῦμεθα τελευταίως ὅτι δὲν ἔχουμε ἰσχυρὰς προσωπικότητας, ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος ἀποδόσκει νὰ διοργανώσῃ μίαν ὥραϊαν Χοροσπερίδα ἡ ὁποία παρέχοντα ἀθρόον τὴν διασκέδασιν εἰς τοὺς Τσιριγώτες νὰ καταπολεμήσῃ τὸν κίνδυνον τῆς ἀτροφίας τῆς προσωπικότητος, τῆς προερχομένης βέβαια, ἀπὸ τὴν στέρησιν ἀθῶων διασκεδάσεων καὶ ὅχι τῆς πηγαζούσης ἀπὸ τὴν πρώτῃν αἰτίαν πού ἐδημιούργησε ἡ ρωσὶς φυσιολόγος...

Πραγματικὰ ὥραϊα καὶ διασκεδάστικα ἢ βραδυνὰ τοῦ χοροῦ. Οἱ συμπολιταὶ διασκεδάσαν με ὅλην τὴν καρδίαν. "Ενας μάλιστα, γαλλομαθὴς φαίνεται, ἠκούσθη συνοψίζων τὰς ἐντυπώσεις του με δύο στίχους τοῦ Hugo.

Le plaisir, fils des nuits, dont l'œil brillant d'espoir
L'éteint vers le matin et se rallume au soir.

Ποῦ κατὰ τὴν ἐλευθέραν μετάφρασιν ἑτέρου συμπολίτου, ἐλλανομαθοῦς, δημαίνει :

"Ἦδον, τῆς νύχτας κόρη, με τὸ μάτι ὅλο ζωὴ
Ποῦ κάθε βραδυνὰ ἀνάβει, γιὰ νὰ σβύσῃ τὸ πρωί.

Καὶ τὸ μὲν πρωὶ διελύθη ἡ διασκεδάσις, τὰ μάτια ὅμως τῆς ἠδονῆς περιωρίζοντο νὰ καταλύουν περιπατικὰ καὶ λυπημένα χωρὶς καὶ νὰ σβύνουν τὰ ἄλλα μάτια, τῶν χορευτῶν, πού εἶχαν βασιλέψῃ.

Ἀπὸ τὰς μεταμφίδεες τοῦ χοροῦ, ἐπρόδεδχθησαν ἰδιαίτερος :

"Ἐνα ζευγάρι μεγάλα ταρταρουγένια γυαλιά : Ὁ Πρόεδρος τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ κ. Ζανιώτης.

κῶς καὶ ἡτιολογημένως διὰ γενικά ἔξοδα κτλ. δραχμαὶ 1001.

Εἰσὶν δὲ κατατεθειμένα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συλλόγου εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δραχμαὶ 3.732.50, ἔσονται δὲ 457 δραχμαὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συλλόγου.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται.

Ἡ Ἑλεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΛΕΝΤΖΟΣ
ΕΜΜΑΝ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τέλος ὁ κ. Πρόεδρος παρακαλεῖ τὴν Γεν. Συνέλευσιν ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ ἀναλάβῃ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζης τὰ χρήματα τοῦ Συλλόγου διὰ νὰ διαθέσῃ ταῦτα εἰς ἔξοδα τῆς χοροσπερίδος.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποφασίζει καταφατικῶς καὶ λύεται ἡ Συνεδρίασις.

Μία λευκὴ τὴν ντὲ νέγκρ, ἐν εἰδει πλουσίου ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς ὁροῦρας τοῦ "Οθωνος ὁ κ. Ἀνάργυρος Στρατηγός.

Ὁραῖα μετ' ἐνδομύνης εἰς ἐξημερίδοπῶλιν ὁ κ. Δημ. Καρύδης : Πάρτε νὰ διαβάσετε τὸ τί ἔπαθε ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἐνωσις»

Πολυτελῶς ἐνδοδυμένος ὡς μυθικοδύμβουλος τοῦ Ἀρχοντος : ὁ κ. Παναγιώτης Στάθης, δικηγόρος.

Ἐυφάνιδις θριαμβεύσαντος ὑποψήφιου βουλευτοῦ : ὁ κ. Στρατηγός, ἰσόβιος ὑποψήφιος βουλευτῆς, δικηγόρος, κλπ.

Ἡ μελαγχολία προσωποποιημένη : ὁ κ. Παν. Φωτεινός.

Μεγαλοσπερὲς μελανοδοχεῖον ὁ κ. Σταυ. Καψάνης ἰσόβιος γραμματεὺς τῆς Κυθ. Ἀδελφότητος, διευθυντῆς τοῦ «Κυθ. Κήρυκος», δικηγόρος, κλπ. κλπ.

Συμπαιδεῖς ὡς ἐκλογικοὶ πράκτορες οἱ κ. κ. Ν. Καδριτίδης, Ν. Ἀρώνης καὶ Κ. Μιζωνόπουλος.

Αἰώνιος καὶ ἀδιόρθωτος ὁ κ. Τζωρτζης Κατσούλης, ὑποψήφιος δύνβουλος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν.

Καλικάδαρος δὸν Ζουάν : ὁ ὁδοντοῖατρος κ. Μίνως Τζωρτζόπουλος.

Αἰώνιος καὶ ἀδιόρθωτος νέος ὁ δύνβουλος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Γεω. Μακρῆς μέγα δὲ διαλεχτὴ παρὰ νέων.

Ἀπὸ τὰς κυρίας τοῦ χοροῦ.

Γεμάτη κέφι ὅπως πάντοτε ἐκκόρπιζε τὴν εὐθυμία με τὴν καλωσύνη τῆς καὶ τὴν καλὴ τῆς καρδίαν ἡ Κυρία Κωνστ. Μαλάνου.

Ἐυφάνιδις sensationnelle ἡ κ. Γίτσα Καψάνη, πραγματικὸ ποίημα, ὠραιότερο μάλιστα ἀπὸ κείνα πού γράφει ἡ ἴδια. Συγχαρητήρια.

Ἀλθινὲς νεράϊδες οἱ δεσποινίδες τῶν Κυθηραϊκῶν χορῶν με τὰ σπαλέττα τους. Χίλια μπράβο δὲ ὅλες.

Μία μέλλουσα τσιριγώτισσα ἡ δις Λεγάκη, ὅλη χάρι φαίνεται ὅταν νὰ συναγωνίζεται ἐπὶ πάχος τὸν ἀραβωνιστικὸν τῆς, τὸν ἀγαπητὸν ἀνυποβαιογράφον καὶ διασπρεπὴ χορευτὴν κ. Ι. Σίμων ἢ Βεζύρην.

Χαριτωμένος τύπος ντροπαλῆς Τσιριγωτοπούλας ἡ δις Δεδιτόν.

Ζωντανὸ λουλούδι τοῦ χοροῦ ἡ δις Φατσέα. Μπράβο.

Ἐνα παράπονο.

Πολλοὶ δὲν ἔχουσαν γιὰ τὸν δὲν ὑπόρεσαν νὰ πάρουν ἕνα χορὸ ἀπὸ τὴν χαριτωμένην δεσποινίδα Σιγάλα. "Ὅλο ἔχουσε με ἄλλους.

Καὶ ὥραϊες, ὅπως πάντοτε ὅλες οἱ τσιριγωτοπούλας.

Καὶ αἱ ἀπουσίαι.

Ἐδημιώθη ἡ ἔλλειψις τῶν ὑποψήφιων βουλευτῶν.

Ἐπίσης ἡ ἀπουσία νεαροῦ γραμματέως τοῦ Φόραϊν "Οἶδης. Πέριν πού ἦτο ἀκόμη ἀκόλουθος εἶχεν ἔρθῃ.

Ἐλλείψε ἐπίσης τὸ μούδι τοῦ κ. Λεβόνη. Ἦτο φαίνεται ἀπνέχον μέτ' ὅλας διαλέξεις τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου.

Καὶ τοῦ χρόνου...

Ἡ ὑπογεγραμμένη

Μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία δόθηκε διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος ὁ χορὸς τοῦ Φι-

λεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Κυθηρίων εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν χοροῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μεγάλου Μετοχικοῦ Ταμεῖου Στρατοῦ, συγκεντρώσας μεγάλον ἀριθμὸν συμπολιτῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

"Ὅπως καὶ κατὰ τοὺς χοροὺς τῶν ἑτέρων δύο σωματείων μας ὁ Τσιριγώτικος ἐσκόρπισε γενικῶς τὸ κέφι. Πρῶτος ἔστυρε τὸ χορὸ ὁ κ. Παναγ. Φωτεινὸς καὶ κατόπιν ὁ κ. Κ. Λοράνδος.

Περὶ τὴν 10,40' κυρία καὶ δεσποινίδες ντυμένες με σπαλέττα ἐχόρευσαν δύο κυθηραϊκοὺς συρτοὺς. Τὴν ἐμφάνισιν των ἠκολούθησεν ἕνας πραγματικὸς πανζουρλισμὸς μεταξὺ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν αἴθουσαν. Χειροκροτήματα παρατεταμένα καὶ τραγούδια γενικῶς τσιριγώτικα ἀπὸ ὅλους ἔδωσαν τόνον εὐθυμίας εἰς τὴν συγγέντρωσιν. Αἱ σερπαντίνες συνεχῶς ἔπιπτον εἰς τὸ κέντρον τοῦ χοροῦ σχηματίζοντες ὁλόκληρον λοφίσκον. Οἱ χοροὶ αὐτοὶ ἐχορεύθησαν τῇ συνοδείᾳ ἐγχωρίου ὁρχήστρας καὶ με τραγούδι. Εἶνε ἀνάγκη ἐδῶ ν' ἀναφέρωμεν ὅτι με σπαλέττα ἐχόρευσαν κατὰ σειρὰν αἱ δεσποινίδες Ἀννεζίνα Ποτήρη, Καίτη Σιγάλα, Σταυρούλα Παναγιωτοπούλου, κυρία Καλομοῖρα Τσούνη, δις Μπεμπέκα Φατσέα, κυρία Χρυσὴ Μαλάνου, δις Χρυσούλα Νοταρᾶ καὶ Καλομοῖρα Ποτήρη.

Τοὺς Κυθηραϊκοὺς χοροὺς ἔπαιξαν με ἐγχώρια ὄργανα οἱ κ. κ. Παν. Μανρομμάτης (βιολί) καὶ Γεώργιος Μαλακὸς (λαβούτο) ἐτραγουδῆσε δὲ ὁ κ. Κ. Μαλάνος.

Μετὰ τοὺς Κυθηραϊκοὺς ἐχορεύθησαν διάφοροι εὐρωπαϊκοί. Ἡ ὁρχήστρα ὑπὸ τὴν δεξιὰν διευθύνσιν τοῦ κ. Ἀντζιού, ἔπαιξε με κέφι ἕνα ἐκλεκτὸ μυσικὸ πρόγραμμα πού συνεκράτησε ἀδιάπτωτο τὸ κέφι μέχρι τῆς πρωΐας.

Περὶ τὴν 1ην μετὰ μεσονύκτιον ἐγένετο ἡ διανομὴ τοῦ κοτιγόν με παραδειγματικὴν καὶ ἀξιοσημείωτον τάξιν. Τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἐφήρμοσε τὸ Διοικ. Συμβούλιον δὲν ἀφήκε κανένα παραπονεμένο, "Ὅλοι ἐπῆραν τὸ καπέλλάκι τους.

Περὶ τὴν 2αν πρωΐνῃν ἐγένετο ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τὸ ὁποῖον ἀπετελείτο ἀπὸ ὥραϊα ἀντικείμενα προσφερόμενα παρὰ διαφόρων συμπολιτῶν. Ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος 27 ἐν ὅλῳ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἐκέρδισαν τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα.

1) ὁ κ. Σταύρ. Μπαβέας ἐκέρδισε μίαν ἐλαιογραφίαν (δωρεὰ τοῦ ζωγράφου κ. Κ. Στάθη).

2) ὁ ἀριθμὸς 325 ἐκέρδισε δύο δίσκους Κυθηραϊκῶν χορῶν (δωρεὰ Ἀδελφῶν Λαμπροπούλων) δὲν εὐρέθη ὅμως ὁ κάτοχος.

3) ὁ κ. Ἰωάν. Κασσιμάτης ἐξέκρινε μίαν Ἰαπωνέζικην τεφροδόχον (δωρεὰ δίδος Φρόσως Κ. Μαλάνου).

4) ὁ κ. Ἀντ. Οἰκονομάκος ἐξέκρινεν ἓνα χρυστάλλινον καθρέπτην (δωρεὰ Εὐαγ. Ζαντιώτη).

5) ἡ δις Εὐαγγελία Κασσιμάτη ἐξέκρινε μία Τσάντιαν (δωρεὰ κ. κ. Κυπρίου καὶ Δερμιτζάκη).

6) ὁ κ. Νικόλ. Ἀρώνης ἐξέκρινε μίαν φρουτιέραν χρυστάλλινην (δωρεὰ Φρόσως Μαλάνου).

7) ὁ κ. Σταμ. Καψάνης, ἐξέκρινε ἓν γραμματοζιβώτιον (δωρεὰ Ἀδελφῶν Ἀρώνη).

8) ἡ κ. Κ. Μαλάνου ἐξέκρινε ἓν κιβώτιον γάλακτος «Κοῖνος» (δωρεὰ Μ. Κορωναίου).

9) ὁ κ. Χαρ. Κορωναῖος ἐξέκρινε ἓν κυτίον γλυκισμάτων (δωρεὰ βιομηχανίας «Φλόκα»).

10) ὁ κ. Σίμος Μορφωνιὸς ἐξέκρινε μίαν γλάστραν (δωρεὰ κ. Φλεριανού).

11) ὁ κ. Γεώργ. Π. Μαλάνος ἐξέκρινε ἓν κιβώτιον μακαρόνια τῆς ἐταιρίας Μανρομιμάτη (δωρεὰ κ. Α. Κομνηνοῦ).

12) ὁ κ. Ἀριστ. Ζαντιώτης ἐξέκρινε μίαν ξεσκονιστήρα (δωρεὰ Ὁθ. Χριστοφίλλου).

13) ὁ κ. Σπυρ. Κασσιμάτης ἐξέκρινε μίαν φιάλην λικέρ (δωρεὰ Π. Σκλάβου).

14) ὁ κ. Νικόλ. Κασσιμάτης ἀπέκρινε τὸ δικαίωμα νὰ καθαρῶν τὰ καπέλλα του ἐπὶ ἓν ἔτος συνεχῶς εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Π. Γαβρίλη ἢ νὰ ἀγοράσῃ ἀντικείμενα μέχρις 100 δραχ.

15) ὁ κ. Χρῆστος Πορφύρης ἐξέκρινε ἓνα χρυσόδετον τόμον «Κυθηραῖου καὶ Κήρυκος» (δωρεὰ Διευθύνσεως Κυθ. Κήρυκος).

16) ὁ ἴδιος κ. Χρῆστος Πορφύρης ἐξέκρινε κυτία γλυκισμάτων (δωρεὰ βιομηχανίας «Φλόκα»).

17) ἡ δις Μαρίτσα Στρατηγοῦ ἐξέκρινε ἐπίσης κυτία γλυκισμάτων (δωρεὰ τῆς βιομηχανίας «Φλόκα»).

Οἱ κ. κ. Ἀντ. Οἰκονομάκος, Χ. Παπαζογλου, Χρ. Θεοδωρίκας, Παν. Πελέκης, Γεώργ. Κρίθαρης, Ἰωάν. Χλαμπέας καὶ αἱ κυραὶ καὶ δεσποινίδες, Εὐαγγελία Κασσιμάτη, Κοῦλα Μπελίδας, Ἐλένη Π. Μαλάνου, Ἐλένη Χατζητόλια, Στελίτσα Γερμακοπούλου καὶ Μαρίτσα Στρατηγοῦ ἐξέκριναν ἀπὸ ἓνα γιό—γιό. Γενικῶς ὁ χορὸς τοῦ Φιλεκαπαιδευτικοῦ Συλλόγου ἀφῆκε τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

Στὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν Διοργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπευθύνουμε εἰλικρινῆ συγχαρητήρια.

Μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων διεκρίναμεν τοὺς

Κυρίους Γεράσιμον Μακρὴν γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου, Σίμισερ Οὐγγρον προπονητὴν τῆς Ἑθνικῆς μας ομάδος, Γρηγόρ. Γεωργακόπουλον πρῶταθλητὴν εἰς τὰ 800 καὶ

1500 μέτρα μετὰ τῆς δίδος Φ. Πάνου, Γρηγόρ. Κασσιμάτην ὑψηλὴν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Παν. Φωτεινὸν ἐπιμελητὴν νοσοκομείου Συγγροῦ, Διον. Πετροχείλον Πρόεδρον Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς, Γεώργ. Στρατηγὸν Δικηγόρον, Παν. Τζωρτζοπούλου, Γεώργ. Σουρῆν, Βασίλ. Κορωναῖον, Κωνστ. Μαλάνον, Κωνστ. Μυλωνόπουλον, Μηνᾶν Τζωρτζοπούλου ὁδοντίατρον, Ὁθωνα Χριστοφίλλου, Γεώργ. Μανρομιμάτην, Παναγ. Πελέκη, Γεώργ. Κύπριον, Ἰωάν. Δερμιτζάκη μετὰ τῆς κυρίας του, Μηνᾶν καὶ Ἰωάννην Κορωναίους, Ἀνδρέαν Δερμιτζάκη, Ἀρ. Ζαντιώτην, Σπυρ. Κασσιμάτην, Βασίλειον Χλέτζον, Γεώργ. Ἐλευθερίου, Νικόλ. Κασσιμάτην, Σπυρ. Κασσιμάτην, Βασίλ. Κασσιμάτην, Ἀλέξ. Τζιγγούνην Ταγματάρχην, Γεώργ. Κατσούλην, Σταῦρον Μπαβέαν, Γεώργ. Μπαβέαν, Παν. Γαβρίλην, Δημήτρ. Πρινέα, Θ. Σοφίον, Δημήτρ. Γαβρίλην, Ἀνδρέαν Μέγγον ὑπολοχαγόν, Κωνστ. Μέγγον, Γεώργ. Νικολαΐδην, Νικ. Μελιτάν, Γεώργ. Μουλόν, Φιλ. Μανρομιμάτην, Παν. Μελιτάν, Ἀντ. Οἰκονομάκον, Ἰωάν. Σίμον Συμβολαιογράφον Πειραιῶς, Μιχαὴλ Ἀρώνην, Γεώργ. Μαλακόν, Παν. Μανρομιμάτην, Νικόλ. Φατσέαν, Ἐμμ. Στάθην, Νικόλ. Λαπόντεν, Μηνᾶν Καλλιγέρον, Γεώργ. Ποτήρην, Νικόλ. Καστρισίον, Παν. Κασσιμάτην, Νικόλ. Ἀρώνην, Ἰω. Γεωργαλάν λοχαγόν, Παν. Κορωναῖον, Παν. Ποτήρη, Θεόδ. Ποτήρη, Ἰωάν. Γ. Μεγαλοικονόμον, Γ. Β. Φωτεινόν, Θεόδ. Στρατηγόν, Δημ. Μαλάνον, Χαρ. Κομνηνόν, Βασίλ. Μαλάνον, Νικ. Κορωναῖον, Θεόδ. Κουκούλην, Ἰωάν. Κασσιμάτην, Ἰωάννην καὶ Στεφ. Πυριώτην.

Καὶ τὰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας :

Κατίνα Τζωρτζοπούλου, Σοφίαν Καλφοπούλου, Πόπην Βενάρδου, Χρυσὴν Μαλάνου, Σοφία Δαβέττα, Γίτσα Καψάνη, Παναγιώτα Πελέκη, Σοφία Μεγαλοικονόμον, Καλλιόπη Βενάρδου, Καλλιόπην Τζελέντη, Παρασκευὴν Κουτλή, Χρυσούλα Κυπρίου, Ἐριφύλλη Τζωρτζοπούλου, Ἐλένη Δερμιτζάκη, Ἀκριβὴ Κορωναῖον, Εὐθαλία Χλέτζον, Μαρία Κασσιμάτη ἢ Τζάννη, Ρένα Κασσιμάτη, Ἀγγελικὴ Ζαχαριάδου, Ἐλενίσσα Χατζητόλια, Χρυσάνθη Κασσιμάτη, Εὐαγγελία Κασσιμάτη, Ἐλένη Ἀνδρεάδου, Ἀσπασία Ἀνδρεάδου, Οὐρανία Κορωναῖον, Βασιλικὴ Κατσούλη, Ἰωάννα Πρινέα, Στάσα Ἀλεκτορίδου, Μαρία Δεδίτση, Ματίνα Μέγγου, Ἐλένη Κυριακίδου, Καλλιόπη Νικολαΐδου, Βάσω Μαρσέλου, Ἀγγελικὴ Μανρομιμάτη, Κοῦλα Τριφύλλη, Βάσω Μανροειδῆ, Χριστίνα Ἀλετσίνη, Ποθητὴ Φυροῦ, Ρέλια Πρινέα, Εἰρήνη Πρινέα, Μαρία Πετροχείλου, Τερψιχόρη Φατσέα, Χρυσούλα Νοταρά, Χριστίνα Κασσιμάτη, Εἰρήνη Κασσιμάτη, Ἐλένη Λαπόντε, Ἐλένη Καλλιγέρον, Μαρία Λαπόντε, Κική Μ. Καλλιγέρον, Μαρία, Σούλα καὶ

Κατίνα Σφακιανάκη, Βασιλικὴ καὶ Φανὴ Τούντα, Ἡρώ Ποτήρη, Σταυρούλα καὶ Νίκη Γεωργά, Καίτη Σιγάλα, Χρυσάνθη Π. Κορωναῖον, Μαριέττα καὶ Ἄννα Ποτήρη, Μαρία Λοῦζίδου ἱατροῦ, Νίνα Κουζάκη, Σοφία Μαλάνου, Φρόσω Μαλάνου, Βασιλικὴ Κομνηνοῦ, Ἄννα Κορωναῖον, Κοῦλα Κορωναῖον, Μαρία Ἀραβαντινοῦ, Κοῦλα, Νίνα καὶ Ἐλένη Πυριώτη, Σοφία καὶ Καλλιόπη Λεγάκη.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μὴ δυνηθέντες, λόγῳ πληθώρας ὕλης, νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὰ ὀνόματα τῶν καταβαλλόντων τὰς συνδρομὰς τῶν, τοῦ δευτέρου ἔτους, πρᾶττομεν τοῦτο σήμερον πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, ζητοῦντες ἅμα συγγνώμην διὰ τὴν καθυστέρησιν παρὰ τῶν ἀξιολύμων κ. κ. συνδρομητῶν καὶ κατὰ τόπους ἀνταποκριτῶν μας :

Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι συμπολιτῶν, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν :

Chr. Critharis, Const. Cassimatis, P. Raissis, George Souris, Ἀλεξανδρείας, Θεοδ. Ἀρχοντοῦλη, Ἰωαν. Ἀρχοντοῦλη, Δημ. Ζωγράφου, Ἰωαν. Κορωναῖον, Νικολ. Κορωναῖον, Θεοδ. Κατράκη, Νικολ. Καστρισίον, Γεωρ. Πετροχείλου, Γεωρ. Πασπαλά, Ἰωαν. Σίμου, Ἐμμ. Σκλάβου, Παν. Κασσιμάτη, Ἐνταῦθα.

Βασίλ. Ἀλεξανδράκη, Μηνᾶ Κορωναῖον, Ἰωάννου Μαλάνου, Ὁθωνος Χριστοφίλλου, Ἀθῆναι, Σαρ. Διακοπούλου, Παν. Κατσούλη, Μηνᾶ Κρίθαρη, Βρετοῦ Κασσιμάτη, Βασίλ. Καβίερη, Χρήστου Λαδοπούλου, Ἀδελ. Λειβαδίτη, Πέτρου Μαργέτη, Ἰωάννου Πορφύρη, Δημ. Στάθη, Ἀθανασίας Τριφύλλου, Δημητρ. Φωτιάδη, Ποταμοῦ Κυθήρων, Ἰωάννου Κασσιμάτη, Μαθητικῆς Κοινότητος Γυμνασίου, Νικολ. Χρυσανθοπούλου, Χώρα Κυθήρων, Δημητρ. Φάρου, Μηνᾶ Ν. Τζωρτζοπούλου, Δημοτηρίου Κοιμῆσου, Θεοδ. Ν. Τζωρτζοπούλου, Καραβᾶ Κυθήρων, Παναγ. Κορωναῖον, Ἀφίρσα.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ δηλοῦμεν εἰς τοὺς ἀξιολύμους κ. κ. συμπολίτας συνδρομητὰς μας ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ἄνευ ἐτέρας εἰδοποιήσεως, νὰ διακόψωμε τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου, ἐφ' ὅσον καθυστεροῦν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των, δὲν σπεύδουσιν δὲ νὰ ἐμβάσωσι ταύτην ἐντὸς τοῦ μηνός.

† ΝΙΚ. ΣΤΑΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΑΦΕΡΩΝΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΚΥΘΗΡΑ

ΜΕΤΑΦΡ. ΕΚ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΙΝΕΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καί ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Σπάρτης ἐνδιεφέρετο πολὺ καὶ ἐφρόντιζε πολὺ διὰ τὴν νῆσον ταύτην, τόσον διότι ἐκεῖ προσορμίζοντο πρὸς ὄφελος τῶν Λακεδαιμονίων ὀλκάδες (φορτηγὰ πλοῖα) προερχόμενα ἐξ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης, ὅσον διότι ἐχρησίμευεν ὅπως προφυλάττει τὰ παράλια τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἀπὸ ἐπιδρομῆς πειρατῶν καὶ ἄλλων ἐχθρῶν αὐτῆς. Διὰ τοῦτο κατ' ἔτος ὡς ἀντάλλαγμα, διέθετε ἐιδικούς δικαστὰς διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων τῶν κατοίκων τῆς νήσου, φρουρὰν διὰ τὴν προφύλαξιν τῶν ἀπὸ προσβολῶν τινῶν καὶ διὰ τὴν τήρησιν τῶν νόμων. Ὅτι πρότερον οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον καταλάβῃ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς κειμένην **παρὰ τὴν θάλασσαν** καὶ ἰδίᾳ παρὰ τὸν λιμένα, ὀνόματι **Σκάνδεια** καὶ κατόπιν προυχώρησαν ὅπως στρατοπεδεύσωσιν ὑπὸ τὴν πόλιν, ὀλίγον ἀνωτέρω κειμένην ὁμώνυμον τῇ νήσῳ, καὶ αὐτὴν κειμένην παρὰ τὴν θάλασσαν. Ὅτι ἐπίσης οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν πόλιν ταύτην ὅπως ἀντισταθῶν μεθ' ὅλων τῶν κατοίκων, ἀλλὰ δώσαντες μάχην καὶ νικηθέντες ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν, συνάψαντες συνθήκην ὅπως παραδώσωσι τὴν νῆσον καὶ παραδοθῶσιν καὶ οὗτοι εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τοὺς χαρίσωσι μόνον τὴν ζωὴν. Συνεπῶς γενόμενοι κύριοι τῆς νήσου οἱ Ἀθηναῖοι ἐστρατολόγησαν Κυθηρίους τινὰς τοὺς ὁποίους μετώκησαν εἰς ἄλλας νήσους ὑποκειμένας αὐτοῖς—μὴ ἔχοντες ἐμπιστοσύνην νὰ τοὺς ἀφήσωσιν ἐν τῇ νήσῳ διότι ἦσαν Λάκωνες ἢ δὲ νήσος ἦτο πλησίον τῆς Λακωνίας—εἰς δὲ τοὺς ἐναπομείναντας Κυθηρίους ἐπέβαλλον ἐτήσιον φόρον τεσσάρων ταλάντων.

19) Ὁ αὐτὸς Θουκιδίδης ἐπίσης διηγείται εἰς τὸ 7 βιβλίον τοῦ **Πελοποννησιακοῦ πολέμου** ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον μεταχειρισθῇ ὁμοῦ με' ἄλλους λαοὺς καὶ Κυθηρίους κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Συρακουσῶν, ὑποχρεώσαντες αὐτοὺς νὰ ὑπηρετήσωσι ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν κατὰ Γυλιήπου—περιφύμου στρατηγοῦ Σπαρτιάτου υἱοῦ τοῦ Κλεανδρίδου—ὅστις ἐβοήθη με' στρατεύματα τοὺς Συρακουσίους διότι ἡ Κυβέρνησις τῆς Σπάρτης εἶχε συνάψει συμμαχίαν μετ' αὐτῶν. Ἐκεῖ λέγει ὅτι οἱ Κυθηριοὶ ἦσαν καταγωγῆς Δωρικῆς, ὅπως βέβαια ἦσαν καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἄποικοι αὐτῶν.

«Ρόδιοι καὶ Κυθηριοὶ Δωρεῖς ἀμφότεροι οἱ μὲν Λακεδαιμονίων ἀποικοὶ Κυθηριοὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοῖς ἅμα Γολύπου μετὰ Ἀθηναίων ὅπλα ἔφερον».

Ἴσως διὰ τὴν ἀντιτάξουν ὁμοίους τῶν Λακεδαιμονίων εἰς Ἀσίαν, ὠρίσθησαν οἱ Κυθηριοὶ διὰ νὰ μάχωνται ἐναντίον τῶν Λακεδαιμονίων ἡγουμένων ὑπὸ τοῦ Γυλιήπου.

20) Πιθανὸν εἶνε ὅτι μετὰ τὴν πτώσιν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους τοῦ Λυσσάνδρου, οἱ Σπαρτιάται ν' ἀνέκτησαν τὰ Κυθήρα καὶ νὰ διετήρησαν αὐτὰ μέχρι τῶν διαδόχων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ Ἀντίπατρος ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ κρατεροῦ κατέλαβε τὴν νῆσον εἰς μέρος λίαν ἐπωφελές καὶ σημαντικὸν (καθὼς σημειώνει ὁ μέγας κριτικὸς Φώτιος εἰς τὴν σύνοψιν τοῦ *Storia du Adriano* καὶ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἀκριβῶς πού πραγματεύεται τὰ γεγονότα τὰ λαβόντα χώραν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

21) Ἐπιπροθέτως δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν τὴν ἐξῆς ἀφήγησιν, μεγάλης σπουδαιότητος καὶ ἐκθέτουσαν μίαν νέαν πολιτικὴν περίοδον τῆς νήσου Κυθηρῶν. Ἐν ἀπὸ τὰ ἀξιοσημείωτα συμβεβηκότα πού περιλαμβάνονται εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ γνωρίζομεν ὅτι ἡ εἰρημένη νήσος **Κυθήρα** πρὸ τῆς ἐποχῆς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀφ' οὗ καὶ πάλιν περιήλθεν εἰς τὸ Κράτος τῶν Σπαρτιατῶν καὶ ἐπανεκτῆθη διὰ δευτέραν φορὰν ἀπὸ τῆς θαλασσίας δυνάμεις τῶν Περσῶν ὅσον καὶ τῶν Ἀθηναίων, συμμαχικῶς ἠνωμένων κατὰ τῆς δημοκρατίας τῆς Σπάρτης, ἥτις εἶχε καταστῆ λίαν τολμηρὰ καὶ προπετής, καταπιέζουσα τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι με' τὴν ἰσχυράν τῆς ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀποικίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ με' τὴν ὀπλισμένην δύναμιν εἶχε καταστῆ λίαν ὀχληρὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Πέρσας. Ἡ ἐπανάκτισις λοιπὸν αὐτῆς τῶν Κυθηρῶν, μᾶς γνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος, συγχρόνου ἱστορικοῦ καὶ λίαν ἀξιοπίστου διὰ τὴν διακεκριμένην του χρηστότητα, τὴν ἐκτεταμένην παιδείαν καὶ διὰ τὴν βαθύτητα τῶν κρίσεών του (1)

(1) Βιβλ. 4. Κεφ. 8 τῆς ἱστορίας τοῦ Ξενοφῶντος «Καὶ τὸν μὲν χειμῶνα ἐν τούτοις ὄντες διηγῶ, ἅμα δὲ τῷ ἔαρι νοῖς τε πολλὰς συμπληρώσας καὶ ξενικὸν προσηυδαμένους, ἐλευσεν ὁ Φαρνάβαζος καὶ ὁ Κόνων μετ' αὐτοῦ διὰ νήσον εἰς Μῆλον (ὁ μὲν πρῶτος Ναύαρχος τῶν Περσῶν, ὁ δὲ ἄλλος τῶν

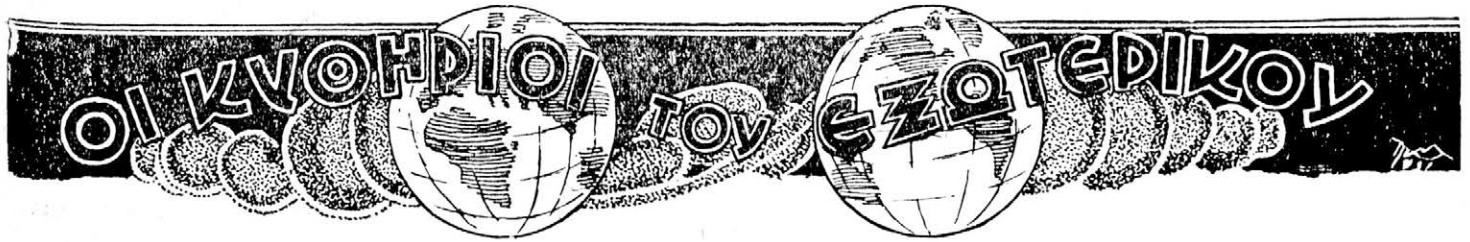
22) Στράβων ὁ γεωγράφος ὅπως ἠγμάσσε τὸ 26 π. Χ. καὶ ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Αὐγούστου, λέγει εἰς τὸ βιβλίον του «**περὶ Λακωνίας**» ὅτι τὰ Κυθήρα εἶνε νήσος ἔχουσα λιμένα καὶ πόλιν ὁμώνυμον καὶ ὅτι ἔσχεν αὐτὴν ὡς ἰδιωτικὴν κτῆσιν Εὐρυαλῆς ἡγεμῶν ἡτοὶ ἀρχηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων. Καὶ εἶνε βέβαιον τοῦτο διότι ἡ νήσος αὕτη ὑποκειμένη τότε εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν ὅπως καὶ ὅλη ἡ ἄλλη Ἑλλάς, εἶχε παραχωρηθῇ ὡς δῶρον εἰς τὸν Εὐρυαλῆν, ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς Κυβερνήσεως ὅπως θὰ ἦτο καὶ φέουδόν τι εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους.

23) Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ κάμω γνωστὸν ὅτι ὁ Ἡρακλείδης ὁ ναυτικὸς ὅστις κατήγετο ἀπὸ Ἡρακλείας, πόλεως τοῦ Πόντου καὶ ἦτο καὶ μαθητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους, ποιεῖται μνείαν ἐν τῷ ἕκτῳ τόμῳ τῆς πραγματείας του «**τὰ πολιτικὰ τῆς Ἑλλάδος**» ὅτι οἱ Κυθηριοὶ εἶχον ὡς τροφήν συντρῶγοντες μετὰ τοῦ ἄρτου τυρὸν καὶ σῦκα—προϊόντων ἀφθονούντων εἰς Κυθήρα τότε—καὶ προσθέτει ὅτι ἡ νήσος παρήγε μέλι καὶ οἶνον καὶ ὅτι οἱ Κυθηριοὶ ἦσαν φιλάργυροι καὶ φιλόπονοι, (2).

24) Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὅσων μέχρ' οὗδε περιέγραψα, πρέπει νὰ εἰπω ὅτι, ἐκ δύο χωρίων τῆς Αἰνιάδος τοῦ Βιργιλίου, μαρτυροῦμεν ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ἐκεῖνης ἦτο ὑψηλόν. Εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον γίνεται μνεία (στίχος 682 τοῦ ποιήματός του) ὅτι ἡ Ἀφροδίτῃ τῇ ἀδείᾳ τοῦ Διὸς ἔστειλε τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐρωτα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον καὶ τὴν μορφήν τοῦ Ἀσκανίου, υἱοῦ τοῦ Αἰνείου, ὅπως προσφέρει πρὸς τὴν Βασίλισσαν τῆς Καρχηδόνος Λιδίᾳ, δῶρα ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς του, ὅπως τὴν δελεάσῃ νὰ τὸν εὐνοηθῇ καὶ τὸν ὑποδεχθῇ εἰς τὴν χώραν τῆς, καὶ κατ' οὐσίαν ὁ ἔρως ὑπὸ τοιαύτην πλαστὴν μορφήν νὰ πληγώσῃ τὴν καρδίαν τῆς καὶ ἐρωτευθῇ τὸν Αἰ-

Ἀθηναίων) ἐκεῖθεν δὲ ὁρμώμενος εἰς τὴν Λακεδαίμονα, καταπλεύσας δὲ πρῶτον εἰς Φεράς ἐδήλωσε ταύτην τὴν χώραν. Ἐπειτα καὶ ἄλλοτε ἀπαρτίζων τὰς παραθαλάσσιαις ἐκακοῦργει, δειτ' ἡδύνατο. Φοβούμενος δὲ τὴν εὐλιμενότητα τῆς βοηθείας καὶ τὰς σπανοσίας ταχὺτατα ἀπέτρεψε καὶ ἀποπλέων δὴ μὴτ' ἢ τῆς Κυθηρίας εἰς Φοινικοῦντα (Φοινικίους δὴ καὶ λιμένα Φοινίκων ὑπὸ τῇ πολιτείᾳ Σκάνδεια τῆς ἐκτεινομένης ἐν εἰδῇ κάλπου μέχρι τῶν τεχνῶν τῆς πόλεως Κυθηρῶν, ὅστις ἐπωνομασθέντα πιθανὸν τῷ λόγῳ διὰ τῇ κρατεῖν αὐτὸν πάλα ποτὲ τοὺς Φοινίκας καὶ συνεχῶς προσορμίζεν αὐτοῖς). Ἐκεῖ δὲ οἱ ἔχοντες τὴν πόλιν τῶν Κυθηρῶν, φοβηθέντες μετὰ κράτος πλοῖον, ἐξέλειξαν τὰ τεῖχη ἐκείνους μὲν ὑποσπόνδους ἀφήκεν εἰς τὴν Λακωνικὴν αὐτὸς δὲ ἐπισκευάσας τὸ τῶν Κυθηρῶν τεῖχος, φρουροῦς τε καὶ Νικόφειον Ἀθηναίων ἀριστὴν εἰς τοὺς Κυθηρίους κατέλειπεν.

(2) «Κυθηριοὶ ὅπως, τυρὸν καὶ σῦκα, φέρει γὰρ ἡ νήσος πολλὰ καὶ μέλι καὶ οἶνον φιλάργυροι δ' εἶσιν καὶ φιλόπονοι.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὸ ἀξιολογώτερον κοσμικὸν γεγονός τῆς ἐποχῆς διὰ τοὺς ἐνταῦθα Κυθηρίους ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ἡ χοροεσπερίς ἡ δοθεῖσα τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου 18 τρέχ. ὑπὸ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος εἰς τὰς εὐρεῖας αἰθούσας τοῦ «Αἰσχύλου—Ἀρίονος». Ὡς ἀνέφερα εἰς τὴν προηγουμένην μου ἀνταπόκρισιν (12)12)32, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τῶν μελῶν ὑπεσχέθη τὴν διοργάνωσιν μιᾶς χοροεσπερίδος πρὸς σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν ἐδῶ Κυθηρίων. Πράγματι δὲ εἰς τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσθη ἡ διοργάνωσις αὐτῆς, ἀνατεθείσης συγχρόνως εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τῶν κ. Θ. Χλέντζου, Παν. Βλαντῆ καὶ Παν. Ραΐση, μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τοιοῦτος δὲ ἦτο ὁ ἐνθουσιασμός τῶν συμπατριωτῶν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐπιθυμίας τῶν, (δεδομένου ὅτι πολλάκις εἰς τὸ παρελθὸν ἡ ἐπιθυμία τῶν αὐτῆ εἶχεν ἐκδηλωθῇ, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτελέσματος) εἰς βαθ-

μὸν ποῦ, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ ἐκδοθέντος λαχείου ἐδηλοῦντο 16 κερδίζοντες λαχνοί, οἱ λαχνοὶ οὗτοι ἔφθασαν τοὺς 25 κατόπιν τῆς ἀθροῦς προσφορᾶς ἐκτάκτων δώρων παρὰ τῶν ἐξῆς συμπατριωτῶν :

Ζαχαροπλαστείου «Ἀγγλοαμερικαν» τῶν κ. κ. Φραντζεσκάκη καὶ Λοράνδου, Ζαχαροπλαστείου «Ρουαγιάλ» τοῦ κ. Φραντζεσκάκη, Κωνστ. Κασσιμάτη, Ἀντων. Δηλαβέρη, Δημ. καὶ Παν. Βλαντῆ, Χρήστου Κυπριαδῆ, Ἐργοστασίου Ἀδελφῶν Κρίθαρη, Θεοδ. Χλέντζου, Ἀδελφῶν Ραΐση, Παν. Σουρῆ, Νικ. Κασσιμάτη, Ἀχιλ. Λουγγῆ, καὶ Μιχ. Βουρλάκου.

Ἡ πρώτη αὕτη συγκέντρωσις τοῦ ἐνταῦθα κυθηραϊκοῦ στοιχείου ἔσχε μεγίστην ἐπιτυχίαν, προσλαβοῦσα χαρακτηριστικῶς Κυθηραϊκῆς οἰκογενειακῆς διασκέδασις.

Ἀπὸ τῆς 9ης οἱ προσκεκλημένοι προσήρχοντο ἀθροοὶ οἱ περισσότεροι σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, περὶ τὴν δεκάτην δὲ αἱ αἰθουσαι τοῦ «Αἰσχύλου» ἦσαν πλήρεις κόσμου διασκεδάζοντος μὲ ἐξαιρετικὴν διάθεσιν καὶ εὐθυμίαν. Τοιοῦτον ὑπῆρξεν τὸ κέφι τῶν προσελθόντων, ποῦ ὁ ἐπὶ τούτῳ παραγγελθεὶς χαρτοπόλεμος ἔγινε ἄφαντος ἐντὸς τετάρτου τῆς ὥρας, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἠναγκάσθη νὰ φροντίσῃ ἐπειγόντως διὰ τὴν προμήθειαν ἄλλου εἰς πολλὴν μεγαλειτέραν ποσότητα.

Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοὺς ἥχους ἐκλεκτῆς Τζᾶζ εὐρωπαϊκῶν χορῶν ἐχορευθήσαν μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν καὶ ἐνθουσιασμόν οἱ τσιγγῶτικοι συρτός, διπλὸς καὶ τὸ ρόιδο τῇ βοήθειᾳ φωνογραφικῶν δίσκων καὶ δι' ἐπὶ τούτῳ ἐνοικιασθέντος μεγαφώνου. Ὁ ἐνθουσιασμός δὲ ἔφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον, ὅταν ἡ δεκαετής Δεσποινὶς Παναγιώτου Βαγγῆ ἐτραγουδῆσεν ἀπὸ σκηνῆς τὸ ρόιδο, εἰς θαυμάσιον χρόνον, ὅπως ἀκριβῶς συνήθως τραγουδοῦν τὰ κορίτσια εἰς τὰς βουνοπλαγιὰς τῆς λατρευτῆς μας πατρίδος. Ἀκολούθως ἡ συνομήλικός τῆς Δεσποινὶς Ἀλεξ. Κορωναίου ἔπαιξε

εἰς τὸ πιάνο δύο τεμάχια πολὺ ὥραϊα ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῆς καταχειροκροτηθεῖσα.

Κατὰ τὴν 1ην μεταμεσονύκτιον ὥραν ἔλαβε χώραν ἡ ἐκκύβευσις τῶν 25 λαχνῶν τοῦ λαχείου ἀκολουθῶν δὲ ἐσυνεχίσθη ἡ διασκέδασις εἰς μεγάλην φαιδρότητα χορευθέντων ἐναλλάξ εὐρωπαϊκῶν, τσιγγῶτικων, καλαματιανοῦ καὶ καροτσιέρη πρωτοταστούντων εἰς τοὺς Ἑλληνικούς, ἰδίως δὲ τοὺς τσιγγῶτικους τῶν ἐμψυχωτῶν τῆς διασκεδάσεως κ. κ. Χρήστου Κυπριαδου καὶ Θεοδ. Χλέντζου. Ἡ συγκέντρωσις παρετάθη μέχρι τῆς 3 1)2 πρωινῆς τῶν συμμετασχόντων ἀπελθόντων μὲ τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων ἐκ τῆς διὰ πρώτην φορὰν διοργανωθείσης ἐν Ἀλεξανδρίᾳ συνδιασκεδάσεως ταύτης τῆς Κυθηραϊκῆς πατρίδος.

Γενικῶς ἡ πρώτη αὕτη δοκιμαστικὴ χοροεσπερίς τῆς Ἀδελφότητός μας ἐπέτυχε πλήρως, αἱ δὲ εἰσπράξεις, καίτοι ἡ εἴσοδος ἦτο δωρεάν, ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικαὶ καλυφθέντων ὅλων τῶν ἐξόδων, προκύψαντος καὶ περισσεύματος πρὸς ὄφελος τῆς Ἀδελφότητος, μολοντί ὑπῆρχε πρόβλεψις ὅτι θὰ προήρχετο ἔλλειμμα τι, τὸ ὅποιον τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἦσαν διατεθειμένα νὰ πληρώσουν ἐξ ἰδίων τῶν, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ τὸ ταμεῖον τῆς Ἀδελφότητος εἰς ἡμέρας τοιαύτης κρίσεως.

Θερμὰ καὶ εὐκρινῆ συγχαρητήρια δὲ φέρονται πρὸς τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον κ. Κασσιμάτην καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν προσωπικὴν τῶν ἐνέργειαν καὶ ἐπιτήρησιν πρὸ καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς χοροεσπερίδος ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὰ μέλη τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἅτινα πραγματικῶς εἰργάσθησαν ὑπερανθρώπως καὶ εἰς τὰ ὅποια ὀφείλεται ἡ τελεία καὶ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῆς χοροεσπερίδος

Hunc ego Sopitum Sommo
alta Cythera Aut Supra Ida-
lium Sacrata sede recondum.
Ἐπαναλαμβάνει τὸ αὐτὸ ἐν τῷ βιβλίῳ
Χ. στίχ. 86, ὅποταν ἀποτεινόμενος ὁ
Ζεὺς πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τῆς λέγει
«Εἰς σὲ ἀνήκει ἡ Πάφος, τὸ Ἰδάλιον
καὶ τὰ ὑψηλὰ Κύθηρα.
est Paphos idalium que tibi
sunt alta Cythera.

Τέλος τοῦ Α'. Κεφάλαιον

(Ἀπὸ τοῦ προδεχοῦς τὸ Β'. Κεφάλαιον)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΟΡΚΩΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΩΣ ΙΣΧΥΟΥΣΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Υπό ΔΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ (Δικηγόρου)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὡς γνωστόν, τὰ ὀρκωτὰ δικαστήρια συνιστῶσι μικτὸν σύστημα Δικαστηρίων, ἀποτελούμενα ἀπὸ τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων, συντιθέμενον ἀπὸ τρεῖς τακτικούς δικαστάς, καὶ τὸ Δικαστήριον τῶν ἐνόρκων, ὅπερ συνίσταται σήμερον ἐκ δέκα λαϊκῶν δικαστῶν κληρουμένων μεταξὺ τῶν τριάκοντα τοιούτων, οἵτινες πάλιν κληροῦνται καθ' ἑκάστον μῆνα ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Πρωτοδικείου, διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων ἐκάστου μηνός. Καὶ τὸ μὲν Δικαστήριον τῶν συνέδρων προορισμὸν κατὰ Νόμον ἔχει νὰ διευθύνῃ τὴν συνεδρίασιν καὶ τὰς κατ' αὐτὴν συζητήσεις, νὰ ἐφορεύῃ ἐπὶ τὴν κατ' αὐτάς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, νὰ ἀναλύῃ τὴν κατηγορουμένην πρᾶξιν καὶ ἐν γένει νὰ διερευνᾷ ταύτην λεπτομερῶς, μετὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν (ἐτυμηγορίαν) τῶν ἐνόρκων νὰ κηρύσσῃ τὴν ἀθωότητα τοῦ κατηγορουμένου ἢ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ποινὴν ἐν τῷ μέτρῳ καθ' ὃ οἱ ἔνορκοι ἔκρινον ἔνοχον τοῦτον. Διὰ τῆς διεξοδικῆς, ἐξονυχιστικῆς καὶ ἐμπεριστατωμένης ἐρεύνης τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῶν συνέδρων, διὰ τῆς πλήρους ἀποκαλύψεως τοῦ πέπλου ὅστις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καλύπτει τὸ ἔγκλημα μέχρι τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, διὰ τοῦ ἀπλέτου φωτὸς ὅπερ ἐπιχέεται ἐπὶ τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἐκ τῆς ἀναπαράστασεως οὕτως εἰπεῖν τοῦ ἐγκλήματος πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ἐνόρκων, προκύπτει ἀβίαστος ἢ ἀλήθεια, ἀποδεικνύεται ἡ ἀθωότης ἢ ἡ ἐνοχὴ τοῦ δράστου καὶ αἱ συνθήκαι ὑφ' ἃς ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα, αἵτινες θέλουσιν ἔχει λόγον ἐπὶ τοῦ καταλογισμοῦ καὶ τοῦ μέτρον τῆς εὐθύνης καὶ ποινῆς. Εἶναι ἐξόφθαλμος ἡ σπουδαιότης τοῦ Δικαστηρίου τούτου, διότι διὰ τοῦ κύρους του, τῆς ἀρτίας του μορφώσεως καὶ πείρας τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος δικαστῶν, τῆς διορατικότητος καὶ ὀξυδερκείας τῶν, ἐπιτυχάνει νὰ ἀνασύρῃ

ἀπάσας τὰς πτυχὰς τοῦ ἐγκλήματος, νὰ ἐμφανίσῃ τὰ περιστατικὰ ὑφ' ἃ ἐτελέσθη, νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ ἐλατήρια καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ κατηγορουμένου εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστήσῃ εὐχερὲς τὸ ἔργον τῶν ἐνόρκων καὶ νὰ ἐφοδιάσῃ τούτους μὲ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ἅπερ τοῖς εἶναι χρήσιμα διὰ τὴν μόρφωσιν ὀρθῆς δικανικῆς πεποιθήσεως. "Ὅταν περατωθῇ ἡ μακρὰ αὕτη, κοπιώδης καὶ ἐξονυχιστικὴ διαδικασία τῆς ὁποίας τὸ ἔργον ὑποβοηθεῖται ὑπὸ τῶν συνηγόρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, τεινόντων εἰς τὴν κατάδειξιν ὅλων τῶν σημείων τῶν δυναμένων νὰ ἐξακριβώσωσι τὸ ἔγκλημα καὶ τῶν τῆς ὑπερασπίσεως ἐχόντων τὸ βαρὺ ἔργον τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀνυπαρξίας τοῦ ἐγκλήματος ἢ ἐν περιπτώσει τελέσεως τούτου τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἐτελέσθη καὶ αἵτινες τείνουσιν εἰς τὴν ὁλοσχερῇ ἢ μερικῇ ἄρσιν τοῦ ἀξιοποίνου ἢ τῆς μετριάσεως τῆς ποινῆς, μετὰ τὴν περάτωσιν, λέγω, τῶν προπαρασκευαστικῶν τούτων πράξεων ἄρχεται ἡ οὐσιαστικὴ ἐνάσκησις τοῦ λειτουργήματος τοῦ ἐνόρκου, ὅπερ ἐνέχει τὶ τὸ θεῖον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς πλέον ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ συνειδήσις, ἥτις διεμόρφωσε τὸν θεσμόν τοῦ ἐνόρκου, ἠθέλησε, τὸν ἐγκληματίαν νὰ παραδώσῃ οὐχὶ εἰς τοὺς τακτικούς καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος δικαστάς τοὺς δεσμευομένους ἀπὸ διαδικαστικούς τύπους, προκαταλήψεις ἢ ἄλλα συναισθήματα τὰ ὁποῖα ἡ κοινωνία ἀποστέρει, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ παραδώσῃ τοῦτον εἰς τὴν κρίσιν τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως, ἣν ἐκπροσωποῦσιν οἱ ἔνορκοι καὶ ἐξ ἧς ἐλήφθησαν οὗτοι· εἰς τὴν κρίσιν ἐκείνης μεθ' ἧς ἀνεστράφη ὁ κατηγορούμενος καὶ ἥτις, ἐξ ὧν ἤκουσε περὶ τοῦ δράστου καὶ τῆς πράξεως, ἐξ ὧν ἐξελίχθησαν πρὸ αὐτῆς θὰ κρίνῃ περὶ τούτου. Ἡθέλησεν δηλαδὴ ὁ νομοθέτης τὴν κρίσιν ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπηλλαγμένην δικονομικῶν τύπων ἢ ἄλλων περιορισμῶν οἵτινες δεσμεύουσι ἢ ἐπηρεάζουσι τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῆς σκέψεως. Ἡθέλησεν

τὸν ἔνορκον δικαστὴν κρίνοντα κατὰ συνείδησιν καὶ μόνον, ἐθεώρησε δὲ τοῦτο ἱκανοποιεῖν τὴν ἰδέαν τῆς δικαιοσύνης. Ἀπῆλλαξε τοῦτον τῶν δικονομικῶν δεσμῶν ὑφ' ὧν ἐνίοτε περιορίζεται ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία τῆς σκέψεως, ἐξ ἧς ἐκπορεύεται φυσικὴ καὶ ἀβίαστος ἢ ἀπονομή τοῦ δικαίου. Ἡξίωσε τὸν ἔνορκον ἀπηλλαγμένον προκαταλήψεων αἵτινες παρατηροῦνται ἔστιν ὅτε εἰς τοὺς τακτικούς δικαστάς, καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν δεσμῶν τὰ ὁποῖα τοῖς ἐπιβάλλει πολλάκις ὁ ἔλεγχος τῶν ἀποφάσεων τῶν κρινομένων ἐνίοτε οὐχὶ ἐκ τοῦ ποιοῦ, ἀλλὰ τοῦ ἀριθμοῦ, ὅστις συνιστᾷ τὸ μέτρον τῆς ἐπιδόσεως τούτων.

Εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ τακτικοῦ δικαστοῦ σπουδαῖον παίζουσι ρόλον τὰ ἄψυχα στοιχεῖα τῆς δικογραφίας (μαρτυρικαὶ καταθέσεις καὶ τὰ τοιαῦτα) τὰ συλλεγόμενα κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν Δικονομίαν ἔχουσι προσωρινὸν μόνον χαρακτήρα καὶ σημασίαν, καθόσον ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου προφορικὴ διαδικαδία εἶναι ἡ κρίνουσα περὶ τῆς τύχης τοῦ κατηγορουμένου. Παρὰ τὸν τοιοῦτον ὅμως ἀφορισμὸν τῆς Δικονομίας, ὁ κατηγορούμενος δικαστὴς καὶ ἰδίᾳ ὁ Πρόεδρος τῶν Συνέδρων μελετῶν τὰ ἔγγραφα ταῦτα, σχηματίζει ὠρισμένην γνώμην ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀσυναίσθητως ὑποβάλλεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ὅταν ἄρχεται ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτης οὗτος ἔχει ἐπὶ τοσοῦτον μορφώσει γνώμην ὥστε νὰ ἔχῃ ἤδη ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του. Πᾶς τις δὲ δύναται νὰ ἀντιληφθῇ ὁποίας ὀλεθρίας συνεπειᾶς δύναται νὰ ἔχῃ ἡ τοιαύτη ψυχολογικὴ ὑποβολὴ διὰ τὴν τύχην τοῦ κατηγορουμένου ἢ τῆς δικαιοσύνης, διότι παρακωλύει τὴν ἐπισκοπῆσιν ἐκείνην τοῦ συνόλου τῆς προφορικῆς διαδικασίας, ἥτις εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ νὰ ἀγάγῃ εἰς ἀπροκατάληπτον καὶ ἀσφαλὴ κρίσιν. «Ὁ δικαστής, γράφει ὁ κ. Κ. Τσουκαλάς, εἶναι δυσχερὲς νὰ χειραφετηθῇ ἀπὸ τὸ βούλευμα τῆς παραπομπῆς, τὸ ὁποῖον πολλάκις κατήρτισε αὐτὸς οὗτος, καὶ ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς δικογραφίας. Αἱ ἐνδείξεις συγχέονται πρὸς τὰς ἀποδείξεις καὶ ὁ κατηγορούμενος ὁ παραπεμφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πρέπει ν' ἀνταποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του».

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ

Υπό Θ. Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Καθμένη Ἀνέζα, γιατί δὲν φόρεσες τὰ γιορτινά σου ρούχα; Ξεχνᾷς, πῶς σήμερα ἔχομε τῆς Ἀγίας Κατερίνας; Τὸ πανηγύρι μᾶς περιμένει ὅπως τὰ περασμένα χρόνια. Μὲ μόνη τὴ διαφορά, πῶς ἐφέτος δὲν θὰ εἴμαστε ποιά μικρές. Καὶ τώρα, σὰν ποιά μεγάλες, θὰ μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε κι' ἐμεῖς, ὅτι τὸ μαντήλι κάποιου νέου θὰ μᾶς σηκώσει στὸ χορὸ.

* *

Ἡ Ἀνέζα ἔμεινε ὁρφανὴ ἀπὸ μητέρα μόλις δυὸ χρόνων. Μὰ δὲν ἄργησε νὰ παρηγορηθῇ ἡ παιδίστικη καρδιά της μὲ τὸ νέο γάμο τοῦ πατέρα της. Ἡ μητρονιά της ἦταν κατὰ πολὺ νεώτερη ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, φαινόταν μόλις σὰν παιδί του, ἐνῶ ἐκεῖνος τὴν περνοῦσε εἰκοσι ὀλόκληρα χρόνια. Στὴν ἀρχή, ἡ ζωὴ τῆς Ἀνέζας πῆγαινε καλὰ, ὅσο ὅμως μεγάλωνε, τόσο ἔχανε τὴ γλύκα της καὶ ἡ πίκρα τὴν πότιζε καθημερινῶς. Ὅταν ἡ νεότης ἄρχισε νὰ σκορπίσῃ μὲ χάρι τὸ ρόδινο χρῶμα στὰ μάγουλά της, ἡ μητρονιά της ἐννοιωθε μὲ ζήλεια στὸν ἑαυτὸ της τὴν ἄφιξι τοῦ φθινοπώρου τῆς ζωῆς. Εἶναι εὐκολο νὰ φαντασθῇ καεῖς τὸ τί ὑπέφερεν ἡ δύστυχη Ἀνέζα κοντὰ σὲ μιὰ ψεύτικη μητέρα, πὺν κάθε ἄλλο ἤθελε παρὰ τὸ καλὸ της.

Ἐτοὶ κατακυλοῦσε μονότονα ἡ ζωὴ της, στὸ νερόμυλο, κτισμένο στὴ λαγκαδιά τῶν Μύλων, πὺν ἦταν προικὸ τῆς μητέρας της, σιμὰ στὴ σκληρὸ-καρδὴ μητρονιά της. Κι' ὁ πατέρας της, ἕνας ἀδύνατος χαρκτηῖρας, ἦταν ἀπολύτως ἀνίκανος νὰ δώσῃ τέλος σ' αὐτὴ τὴ κόλασι, ἕως ὅτου, μιὰ παραμονὴ τῆς Ἀγίας Κατερίνας, ἐτελείωσαν ὅλα τὰ βάσανα τῆς Ἀνέζας, ὅστερα ἀπὸ ἕνα φοβερὸ δυστύχημα. Τὸ γκρέμισμα τοῦ νερόμυλου, μὲ θύματα τὸν πατέρα της καὶ τὴ μητρονιά της.

Ἐτοὶ, ἡ Ἀνέζα ἔμεινε μόνη στὴ ζωὴ, κτίζοντας ἕνα καινούργιο μύλο δίπλα στὸ γκρεμισμένο. Τὴν ἀνοῖξ, ὅλα γύρω της ἔπαιρναν ζωὴ, τὰ δένδρα μὲ τίς σχολινές τους φορεσιές, τὰ πουλιά μὲ τοὺς σκανδαλώδεις ἔρωτές τους, ὅλη ἡ φύσις, μὲ τὸ γενικὸ τῆς ζύπνισμα. Ὅταν ὅμως ἐπέδραμε τὸ φθινόπωρο, τότε ξεγύμνωνε χωρὶς οἶκτο ὀτιδήποτε συναντοῦσε, σκορποῦσε μακριὰ τὴ χαρὰ, κ' ἐπέβαλλε τὴ θλιβερὴ μελαγχολία, ἐτοιμάζοντας πυρετωδῶς μ' αὐτὸ τὸ τρόπο τὸ βαρὺ καὶ μονότονο χειμῶνα. Ὅταν κατέφθινεν ὁ παρᾶξενος αὐτὸς γέρος,

τότε ὅλα γύρω σωπαῖναν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νερόμυλο τῆς Ἀνέζας. Στὴ πάνω ἄκρη τῶν περιβολίων, γλυστοῦσε καμπουρίζα στὴ κατηφοριὰ καὶ μεσ' στ' αἰλᾶκι του τὸ δυναμωμένο νερό, σερπυλίζοντας στὴ ράχι του πεθαμμένα φύλλα, καὶ βουτώντας ἀκάθεκτα στὸ μεγάλο βουτσὶ τοῦ μύλου, γιὰ νὰ κινήσῃ τίς μεγάλες πέτρες ὅπου ἄλθαν τὸ σιτόρι.

* *

Ἡ Ἀνέζα μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι βρισκόταν βυθισμένη σὲ σκέψεις, χωρὶς νὰ δίνη τὴν παραμικρὴ ἀπάντησι. Κ' ἡ Φροσύνη, ἐξηκολούθησε τὰς ἐρωτήσεις της, μ' ἕνα ὕφος παιδίστικης ἀφέλειας.

Γιατί δὲν μιλάς; Φαίνεται λυπημένη. Τί βασανίζει τὸ μυαλό σου; Μὰ δὲν ἀκούς Ἀνέζα μου πῶς κυτᾷ τὸ καμπανάκι τῆς Χάρις της; Νά, φαίνεται ὁ κόσμος πὺν κατηφοριάζει τὸ δρομάκι γιὰ τὸ πανηγύρι. Οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ μας προβάλλουν στολισμένοι κι' οἱ νῆες περνοῦν ἐμπρὸς τοὺς λιγερὲς καὶ νόστιμες. Ξέρεις, πῶς σήμερα εἶνε ἀπ' ἐκεῖνες τῆς ἡμέρας πὺν κάθε κοπέλλα τοῦ χωριοῦ μας περιμένει μὲ λαχτάρα, γιατί πολλὰς σὰν τέτοιες, ἔκριναν τὴν τύχη τῶν μανδῶν μας. Θυμᾶσαι πέρουσι στὸ πανηγύρι τοῦ Θωμᾶ; Τότε γιὰ πρώτη φορὰ ἔσυρε στὸ χορὸ τὴν ὁμορφὴ Κερᾶνη τοῦ ὁ Σπύρος τοῦ Μούχου. Κι' ἀμέσως, τὸ ἄλλο βράδυ, ὁ γέρος πατέρας του μ' ἕνα φανάρι στὸ χέρι γλύστρησε μὲς στὸ σκοτάδι κυτώντας τὴν πόρτα τῆς Μαριάνθης, γιὰ νὰ προσφέρει τὴν καρδιά τοῦ γιοῦ του στὴν κόρη της. Ὑστερα, μὴ ξεχνᾷμε πρόπερσιν τοῦ Ἀη Σώστη στὸ χορὸ τῆς πλατείας. Κι' ἄλλα, κι' ἄλλα....

Ἀνέζα, ἐγὼ πιστεύω πῶς ἡ τύχη εἶνε πάντα ἐτοιμὴ νὰ χαμογελάσῃ σὲ κάθε νέα κοπέλλα, δὲν θέλει ὅμως νὰ τὴν βλέπῃ κατσομφιασμένη....

Ἡ Ἀνέζα ὅπου ἔμεινε ἕως ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἀμίλητη, σήκωσεν ἀπότομα τὸ σκυμμένο τῆς κορμί, ἡ χαριτωμένη της σιλουέτα ἐπῆρε τὴ θελκτικὴ χάρι πὺν ἐπιβάλλει μιὰ καινούργια γυναικεῖα ὑπαρξίς, — καὶ σχεδὸν ψιθυριστά, εἶπε στὴ φιληνάδα της. Ναί,... ἀλήθεια, — μὰ ἡ τύχη μόνο μιὰ φορὰ χαμογελά, κι' ὅστερα....

Δὲν πρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὴ κουβέντα της κ' ἐλύθη σὲ λυγμούς. Μὰ πέρνοντας ὅλως ἀπότομα ἕνα ἀνεξήγητο κουράγιο, σὰν νᾶθελε νὰ ἐκμηστρευθῇ κάτι φοβερό, κάτι πὺν θὰ προκαλοῦσε

τὴ φοίξη, ἐξηκολούθησε μὲ ὕφος ἀποφασιστικόν....

Τῆς Ἀγίας Κατερίνας.... Σὰν χθὲς τὸ βράδυ... Νύχτα βροχερή. Ἐξω ἦταν πίσσα σκοτάδι. Οὐρολίσματα ἀέρα, μουγγητὰ κεραυνῶν. Παντοῦ ἀνατριχίλα καὶ τρομάρα. Ἡ παντοδυναμία τῆς καταστροφῆς εἶχε τὸ λόγο.

Κοιμισμένη σ' ἕνα σκληρὸ σανίδι, πάλευα μέσα στὶς κουρελιασμένες μου κουβέρτες γιὰ νὰ προστατέψω τὸ κορμί μου ἀπὸ τὸ φαρμακερὸ κρύο. Πῶς θυμᾶμαι ἐκεῖνο τὸ σανίδι. Θαρρεῖς πῶς ἐπίμονα προσπαθοῦσε νὰ μοῦ πληγιάσῃ τίς σάρκες. Ἡ καμμοῦλα μου ἔμεινε σκοτεινὴ, σὰν Ἀδης. Μὰ ποῖο μέσα, σ' ἕνα ἐπιπλωμένο δωμάτιο, γυαλοκοποῦσε περήφανα τὸ κρεβάτι τῆς νέας μου μητέρας.

Δὲν μποροῦσα νὰ κλείσω μάτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Μιὰ ἀνάμνησις μ' ἔκανε νὰ πονῶ. Μὲς στὸ ὑγρὸ σκοτάδι τῆς καμμοῦλας μου, νόμιζα πῶς βλέπω μισοσβυσμένο τὸ προσωπάκι τοῦ Μύρου μου. Κι' ἀπ' τὰ χεῖλη του σὰν νὰ βγαίνουν τρεμουλιαστὰ λόγια του, πνιγμένα στὸ δάκρυ καὶ σὲ λυγμούς....

Ἀνέζα, — ἀντηχοῦσαν στ' αὐτιά μου — γιατί μ' ἔστειλε στὸ μέτωπο; Ἐπειδὴ ἀγαπιώμαστε; Ἡ κακοῦρα.... Ἐτοὶ σκότωσε τὴν ἀγάπη μου. Τὸ κορμί μου σκορπίστη στὸ πεδίον τῆς μάχης, μὰ ἡ ψυχὴ μου φτερουγοῦσε γύρω σου. Τώρα ὅμως φεύγω σ' ἄλλο πλανήτη... Ἀνέζα, ἡ θεὰ τῆς ἐκδικήσεως ἐπιδράμει, καὶ σὲ λίγο πρὶν πετάξω σ' ἄγνωστα ὕψη, θὰ λυθοῦν τὰ δεσμά σου.

Ἐνα ἐνοχλητικὸ ρουχαλιτὸ ἀκουγόταν ἀπὸ τὸ ἐπιπλωμένο δωμάτιο. Καὶ στὴ φτωχὴ μου καμμοῦλα, ἔχοντας συντροφιά τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγαπημένου μου, θορνοῦσα τὸ χωρισμὸ του....

Ξάφνου, ἕνα τράνταγμα φοβερὸ μ' εἰτάζε ὀρθία ἀπὸ τὸ σανιδένιο μου στρώμα, ἐνῶ ἕνας ἀπαίσσιος κρότος μ' ἔκανε νὰ χάσω τὰς αἰσθήσεις μου. Ἐτοὶ περιέπεσα ἀπότομα σὲ μιὰ ἀκαθόριστη κατάστασι, ἕως ὅτου αἰσθάνθηκα νὰ ζώνουν τὸ κορμί μου τὰ φῖδια τῆς παγωνιάς....

Ἀνοῖξα τὰ μάτια μου. Μὰ ποῦ νὰ δῶ μὲς στὸ σκοτάδι;... Ἐνα ὅμως ἀντελήφθηκα. Πῶς ὁ νερόμυλος βρισκόταν γκρεμισμένος... Τρομαρισμένη ἄρχισα νὰ ψάχνω μὲς στὰ ῥεῖπια. Τὸ χέρι μου κατὰ τύχη ἔπεσε πάνω σ' ἕνα φανάρι. Τοῦ ἔδωσα ζωὴ, κι' ὁδηγώντας μὲ τίς κίτρινες ματιές του τὰ τρεμουλιά-

ΠΙΝΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΙ

ΑΓΡΙΟΚΑΤΣΙΚΑ ΣΤΟ ΦΡΥΔΙ

ΤΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ Κ. ΕΛΕΝΗΣ Γ. ΚΑΡΥΔΗ

Ξαπλωμένος στην ακροθαλασσιά ξανοίγεις το κολοσιαίο προφίλ του «φρυδιού», πού μοιάζει σάν λιμαρισμένο.

Στά πόδια του κοιμούνται τὰ σκοῦρα νερά τῆς λίμνης καὶ στὸ κεφάλι του ἀκουμπάει ὁ γαλάζιος οὐρανός.

Στὴ δαντέλλα τῆς κορφῆς του, σὲ πεντακόσια μέτρα ὕψος, ὅπου κουρνιάζουν ἀετοί, θωρεῖς κάτι μαῦρο νὰ σαλεύη.

.....μὰ δὲν εἶναι πουλί!

Σὲ λίγο διαγράφεται ἡ σκερτσώζικη σιλουέτα ἐνὸς κατσικιού!

«Τὸ ἄτιμο, ξάνοιξε πὼς ψηφαίει τὸ γρομερό!»

Τὸ θωρεῖς τὸ μικρόβιο αὐτό, καθὼς «πετά» στὴν κατακόρυφη κλιτύ, μὲ τὴν ἀπτόγητὴ εὐλυγισιά του, καὶ ἀνατριχάζεις πὼς θὰ τὸ συνεπάρῃ ὁ ἄνεμος, ἢ πὼς θὰ τὸ ρουφήξῃ ἡ ἄβυσσος, σάν ἀνάερο κουρελάκι....

Μὰ κεῖνο εἶνε τόσο **ἀβίαστα** περήφανο, καθὼς ἐπισκοπεῖ τὴν κάτω πλάσι ἀπὸ τῆς μεγαλοπρεπείας τοῦ ἱλιγγιώδους ὕψους του.

Ἀβίαστα, χωρὶς, νὰ καταβάλλῃ καμμιὰ προσπάθεια: γιατί ἡ δουλειά του εἶναι νὰ σκαρφαλώνῃ στὰ ὕψη...

Ἡ ἱστορία του εἶναι ἀπλή:

Ἐνα κάποιον προινὸν «ἀμπονόρα», μόλις π' ἀρχίζει ὁ βορρᾶς νὰ τσουζῇ, ὁ ἀφεντικός του τὸ πέρνει, σέρνοντας ἀπ' τὴν τριχιά, καὶ τὸ φέρνει στὴς λαγκάδες τῆς Παληόχωρας κι' ἐκεῖ «τ' ἀμπαντονάρε», ἔρημο καὶ θεομόναχο, νὰ φάῃ θροῦμπι κι' ἐλευθεριά.

Αὐτὸ χαίρεται μιὰν ὄνειρεμένη ζωή,

οἰκὰ μὲν βήματα, ἄρχισα νὰ ἐρευνῶ....
Στὴν ἄκρη τοῦ γρομετισμένου δωματίου μὲ τὸ γυαλιστερὸ χροβάτι, βρισκόταν σωριασμένο σὲ μιὰ ἀμορφη μάζα τὸ κορμὶ τοῦ πατέρα μου. Μὰ ποῖο μέσα, ἀνάμεσα σ' ἕνα μεγάλο σωρὸ ἀπὸ ἐρείπια, ἀντίκρισα νὰ προβάλλουν ἕνα ζευγάρι γυαλιστερά μάτια... Μὲ κυτοῦσαν μ' ἕνα ὕψος νικημένου πού 'ζητᾷ τὸν οἶκτο, ξεκουρελιασμένου στὰ χέρια τοῦ νικητοῦ του. Ὅλος ἐκεῖνος ὁ ὄγκος τὴν ἐρειπίων, φαινόταν σάν νὰ μοῦ ἔλεγε. Αὐτὸ τὸ κάναμε πρὸς χάριν σου... σὺ κάνε τώρα ὅπως θέλεις. Ἐμεῖς σὰβανώνουμε τὴ ζωή, ἐμεῖς τὴ γελοιοποιοῦμε, μὰ κ' ἐμεῖς τὴν ξαναδίνουμε...

Τὰ δυὸ μάτια, μὲ κυτοῦσαν ὀρθάνοικτα. Κρατώντας τὸ φανάρι στὸ χέρι, ἔγειρα τὸ κορμὶ μου πάνω στὰ ἐρείπια τῆς καταστροφῆς. Καὶ μονάχη μου, ἔκανα δικούς μου στοχασμούς. Γύρω στὸ λιγοθυμισμένο φῶς τοῦ φαναριοῦ πέ-

ῶ, πὼς τὴνε χαίρεται! καὶ σὲ λίγον καιρὸ, ἢ ἀπόλυτη κι' ἀδιάκοπη ἐπαφὴ μὲ τὴ φύσι, τοῦ ξαναδίνει ὅλη τὴ δύναμι τῆς ἀγοριάδας, ποῦτρεχε κουμμένη μεσ' τὸ αἷμα του, καὶ ἀπὸ κατσίκι γίνεται **λίμπερο ἀγριοκάτσικο**.

Ἡ ἐξοικειώσις του πρὸς τὸ φρύδι εἶνε τότε ἀληθινὴ δεσποτεία!

Τότε περνώντας ἀπὸ ἀπίθανα μονοπάτια, πού μόνο τὰ λεπτὰ ποδαράκια του μὲ τὴ σοφία τοῦ ἐνστίκτου ξέρουν ν' ἀνακαλύπτουν, φθάνει ὡς... τὸν οὐρανό, ἀπ' ὅπου ἐνεπύγνωτα, θάλλεγες, καὶ σταθερά, ἐρευνᾷ τὰ ὕψη καὶ τὰ πλάτη.

Καὶ ποῖος μπορεῖ νὰ καυχήθῃ, ἐκτὸς ἀπ' τὰ πετούμενα πὼς πάτησε ἐκεῖ πού ἔτρεξε, πήδηξε, ἔζησε αὐτό;

Τὸ γλυκὸ του στόμα μοσκοβολᾷ ἀπὸ τ' ἀρώματα ἀνείπωτων βοτάνων, τὸ τρίχωμα του γίνεται μετὰ καὶ τὸ κρέας του βάλσαμο.

Τότε μιὰ μέρα τὸ ἀφεντικὸ τὸ ξαναθυμᾶται....

Ἐνα ἄλλο προινόν, μόλις π' ἀρχίζει ἡ βασιλεία τοῦ μπάτη, ξαναπέρνει τὸ «βέρογυλο στρατί», πού πάει στὴς Παληόχωρας τῆς λαγκάδες, καὶ ψάχνει δεξιά, ψάχνει ἐξοβά, τοῦ σφυρίζει συνήθιστα, τὸ φωνάζει μὲ τ' ὄνομα του: «Κοκκῶνι, Κοκκῶνι μου» κι' ἐπὶ τέλους μετὰ πολλὰ τρεχάματα καὶ βάσανα τ' ἀνακαλύπτει στὴν πλαγιά τοῦ Μαύρου Φρυδιοῦ, ἀγνωρίστο, ἀφθαστο, ἀπλησίαστο, ἀσύλληπτο....

Τὸ πετροβολᾷ ὀλημερίς, τὸ κυνηγᾷ, τὸ ρίχνει σὲ ἰσιώτερα μέρη καὶ σὲ μιὰ

κατάλληλη στιγμή μ' ἕνα μπάμ! τὸ ξαπλώνει χάμω.

Καθὼς θὰ σφαδάζει, τὶ θάνα, ἄραγε, τὸ βλέμμα του, πού θὰ καθρεφτίζει τὸν οὐρανό, τὸ σύντροφο του, γιὰ στερνὴ φροά!

Οὐφ!

Τώρα, γιὰ τὴν ὥρα, ξαπλωμένος στὴν ἀκροθαλασσιά, ξανοίγεις τὸ κολοσιαῖο προφίλ τοῦ φρυδιοῦ.

Στὴν δαντέλλα τῆς κορφῆς του θωρεῖς κάτι μαῦρο νὰ σαλεύη.

.....μὰ δὲν εἶναι πουλί!

Γιατὶ ἀλήθεια, ὁ Χριστιανισμὸς ἐνεκολώθη τὸ πρόβατο κι' ἔβαλε «τὸ ἐρίφιον» ἐξ εὐωνύμων;

Κι' ἐντούτοις ὁ Χριστιανισμὸς «προοιωνίσθη» ὅτι θὰ δείξῃ νέα ἔψη καὶ θὰ τὰμὴ νέας ὁδοὺς καὶ στὴν κατεύθυνσι αὐτὴ μόνο «τὸ ἐρίφιον», μὲ τὴν ὑπέροχην ἀφοβία του, θὰ ἦτον εἰς θέσιν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Μὰ τὸ λίμπερο ἀγριοκάτσικο δὲν πιστεύει ἂν δὲν ἐρευνήσῃ καὶ δὲν καταδέχεται τὰ ἐπίπεδα, στὰ ὁποῖα «βόσκει» ἡ ἀγέλη, πού πιστεύει χωρὶς νὰ ἐρευνᾷ....

Εἶνε τόσο ὠραῖο, τόσο περήφανο, τόσο ὑπερόχηστο τὸ ἀγριοκάτσικο, μεταωρισμένο στὴν ἀβυσσαλεὰ ἱλιγγιοῦ τοῦ φρυδιοῦ, σάν φανταστικὴ πραγματικότης, ἢ σάν φαντασία πραγματοποιημένη, κολημένη στὸ μπλὲ φόντο τ' οὐρανοῦ.

Ὡκεῖ πάνω, στὰ ἐνδιατήματα τῆς ἀπολύτου ἀλήθειας δὲν φθάνει ποτὲ κοπάδι...

Γεγονός.

ΕΛΕΝΗ Γ. ΚΑΡΥΔΗ

τάξαν δυὸ ἀπαίσιες νυχτερίδες. Ἀνοίγοντας τὰ φτερά τους ἄρχισαν νὰ μεγαλώνουν ἀπότομα, ἔως ὅτου εἶδα μὲ κατάπληξη πὼς στὴ θέσι τους στεκόνταν δυὸ ἄγνωστες γιὰ μένα μορφές. Ἡ μιὰ δεξιά μου ἔλεγε. Ἀνέξα, μὴ χάνεις τὸν καιρὸ σου, ... δὲν ἀξίζει οἶκος στὴ νικημένη. Ἡ ἄλλη, ἀριστερά, ἀπαντοῦσε. Μὴν τὴν ἀζοῦς. Ὁ οἶκος εἶνε θεῖο δικαίωμα πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός.

Σκέψου καλὰ τὴ τυρανισμένη σου ζωή... σκέψου τὴ χαμένη σου ἀγάπη. Ἐπανάλαβεν ἡ πρώτη.

Τὰ μάτια μου, μέναν καρφωμένα πάνω στ' ἄλλα δυὸ, πού ἦσαν αἰχμάλωτα μέσα στὰ ἐρείπια. Πόσο δὲν τολμοῦσα ἄλλοτε νὰ τ' ἀτενίσω... Γιατὶ ἦσαν ἐλεύθερα... Ποτὲ δὲν θέλαν τὸ καλὸ μου... Τότε συνέβαινε τὸ ἴδιο, ὅπως ὅλα τὰ μάτια τῶν κακῶν. Πότε μὲ κύταζαν μισανοικτὰ γιὰ νὰ μοῦ δείξουν τὴν ἀηδία τους καὶ τὴν περιφρόνια

τους. Καὶ πότε ὀρθάνοικτα, γιὰ νὰ μοῦ δείξουν τὴν ὀργή τους καὶ τὴν κακία τους... Μὰ τώρα, μέναν ἀπλανή...

Κυτώντας τὰ ἐρείπια πού ὑφονόταν σ' ἕνα μεγάλο σωρὸ γύρω ἀπὸ τὰ δυὸ μάτια, κατάλαβα μέσα μου νὰ πλημυρίζῃ τὸ αἶσθημα τοῦ οἴκτου, τῆς γάλης αὐτῆς δυνάμεως, πού γεννᾷ τὴ συγχώρησι. Τὸ φανάρι μοῦφυγε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μιὰ ἀκατανίκητη ἐπιθυμία νὰ σώσω τὰ δυὸ μάτια ἐκυριάρχησε μέσα μου... Μὰ μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι καὶ πάνω στὸ γρομετισμένο νερόμυλο, ξεπροβάλλε καὶ πάλι τὸ πρόσωπο τοῦ Μύρου. Τώρα δὲν φαινόταν ποιά θλιμμένο. Μ' ἀτένιζε ὀργισμένα. Πλησιάζοντας ἐστάθη δίπλα στὴν ἄγνωστη μορφή πού στεκόταν δεξιά, καὶ σηκώνοντας τὴν ὑπέροχην αἰσθητὰ της, τέντωσε κατὰ μένα ἕνα μακρὸ χέρι σκελετοῦ...

Ἡ προσταγὴ τοῦ ἀγαπημένου μου, μοῦ ἐπέβαλεν ἄθελα νὰ πάρω στὸ χέρι

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΙ ΘΡΥΛΛΟΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΙΝΕΑ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΠΑΛΕΤΤΟ

ΘΡΥΛΛΙΚΗ ΣΥΜΦΟΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΤΡΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ρέλια.— (σὺν τρελλῇ) τὴ χαρὰ μου... τὴ ὥμορφα ποῦ εἶνε σήμερα. . . Νονάμου. . . Νονίτσα μου παντρεύομαι... (σὺν τῇ κλαίῃ καὶ σὺν τῇ γελᾷ). Παντρεύομαι... δὲν ἀκοῦς Μηνᾶ... (τρέχει ἔξω) παντρεύομαι, γειτόνοι. . . συγχωριανοὶ χαρῶτε... τρελλαθῆτε σήμερα ἀπ' τὴ χαρὰ σας, γιατί ἡ Ρέλια σας παντρεύεται (σὲ κάποια ἡσυχία ἀκούγονται ἀκόμα ἡ φωνὴς τῆς ἀπ' ἔξω).

Γιώργης.— Τρελλάθηκε ἀπ' τὴ χαρὰ τῆς.

Στέλιος.— Σὰν νὰ κλέη καὶ σὺν νὰ γελᾷ.

Γιώργης.— Ἐτσι εἶνε ἀπὸ μικρὴ... μιὰ ἀξαρην χαρὰ τὴν κάνει σὺν τρελλῇ.

ΣΚΗΝΗ IV.

Οἱ ἄνω—Μηνᾶς.

Ρέλια.— (σέροντας ἀπ' τὸ χέρι τὸ Μηνᾶ). Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ μὴν τὸ πιστεύει... μὰ τί ἄνθρωπος εἶς' ἐσὺ θεέ μου; Νὰ ρῶτα καὶ τὸν νονό μου, ρῶτα τὸ Στέλιο... Ἐ, νονέ; Ἐ, Στέλιο; δὲν παντρεύομαι;

Μηνᾶς.— Ναί... τὸ πιστεύω Ρέλια μου... μὰ πῶς... ἔτσι ἔξαφνα.

Γιώργης.— Ἐ, ἀφοῦ ἦτανε τυχερό...

Ρέλια.— Καὶ ξέρεις πότε θὰ παντρευτοῦμε; ἅμα θὰ γυρίσετε ἀπὸ τὴ Χώρα, ἀμέσως... τὴν ἴδια στιγμή

Μηνᾶς.— Μπράβο... Μπράβο σας παιδιά μου. . . (σὺν συγκινημένους) Νὰ μᾶς ζήσετε... σεῖς θὰ εἶοσθε ἡ χαρὰ μας... ἦ...

μὰ βαριά σκαπάνη, νὰ τὴν σηκώσω ὑψηλὰ, καὶ καταφέροντας ἕνα κτύπημα δυνατό, νὰ ἐξαλείψω τὰ δυὸ μάτια... Ἐνα πάφλασμα σὰ μέσα σὲ νερό με λίσπη, συνεπλήρωσε τὸν ἐπίλογο, ... καὶ ὅλα τελείωσαν...

**

Ἡ Φροσύνη ἄκουε κατάπληκτη τὴν ἐκμυστήρευσι τῆς ἀγαπημένης τῆς Ἀνέας. Καὶ σὲ λίγη ὥρα, οἱ δυὸ τους μετὰ τὰ γιορτηνὰ τους φουστάνια, γονατιστὲς ἐμπρὸς στὴν εἰκόνα τῆς Ἀγίας Κατερίνας ὁρκίσθησαν αἰώνια ἀγάπη, ζήτῶντας καὶ τὴ συγχώρησι ἀπὸ τὴ χάρι τῆς γὰ τὸ ἀπαίσιο κρῖμα.

Ἀθήναι 21)11)32

Θεόδωρος Ν. Στρατηγός

Γιώργης.— Ἐλα καὶ μένε καὶ σὺ ποῦ συγκινηθήκες... δὲν ντρέπεσαι.

Ρέλια.— Εἶνε ἀπ' τὴ χαρὰ του νονέ μου... μὰ τί καθήσατε; δὲν θὰ πᾶτε στὴ Χώρα;... ξημέρωσε γιὰ καλὰ... Ἀ! ἀλήθεια ἄκουσε Στέλιο... νὰ πάω σήμερα τῆς βέρες μας... ἄκουσες; σήμερα γιατί ποῖος ξέρει αἴθριο... νὰ τὸ δάχτυλό μου... στάσου νὰ σοῦ δώσω μιὰ κλωστή... (πέρνει μιὰ κλωστή καὶ τοῦ τὴν δίνει) μέτρησε, (προσέτεινε τὸ δάχτυλό τῆς).

Γιώργης.— Καὶ νάναι ἀπὸ τὸ πειὸ φῖνο ἀσῆμι.

Ρέλια.— Ὅχι Στέλιο... κίτρινες, κίτρινες... ἀπὸ τὸ πειὸ διαλεχτὸ χουσαφί, γιὰ νὰ ζήσουμε εὐτυχισμένοι σ' ὅλη μας τὴ ζωὴ Στέλιο.

Στέλιος.— Ἀλήθεια, Ρέλια;

Ρέλια.— Ναί... μὰ πηγαίνετε τώρα μὴν ἀργεῖτε... Νονέ μου... μπάρμπα Μηνᾶ... ἔχασα τὴν ὑπομονή μου.

Γιώργης.— Ναί... πᾶμε παιδιά.

Μηνᾶς.— Δὲν θὰ σοῦ χαλάσωμε βέβαια τὸ χατήρι... σὲ μιὰ τόσο ὥμορφη νυφούλα... μὲ τέτοια μάτια ποῦ βγάζουνε φωτιές!

Ρέλια.— Ἐλα τώρα...

Γιώργης.— Πᾶρε Μηνᾶ τὰ κορίνια! Ἐξω εἶνε τὰ ἄλλα!

Στέλιος.— Λοιπὸν Ρέλια... καλὸ βοᾶδν.

Ρέλια.— Στὸ καλὸ Στέλιο, στὸ καλὸ... (δίνοντας τὸ χέρι σ' τὸν Στέλιο). Καὶ κύταξε μὴν ἀργήσης... (διορθ) μὴν ἀργήσετε γιατί θ' ἀρρωστήσω

Γιώργης.— Ἀλεπού... Ἐλάτε πᾶμε... Καλὸ βοᾶδν... (φεύγουν ἀπ' τὸ βᾶθος ἡ Ρέλια τοὺς βοηθεῖ).

Ρέλια.— (Ποῦ γελᾷ πλημμυρισμένη ἀπὸ χαρὰ). Στὸ καλὸ. Στὸ καλὸ.

Γιώργης.— Καὶ πὲς τῆς νονᾶς σου παιδί μου, πῶς φεύγουμε. (φεύγουν ἐκτὸς τοῦ Μηνᾶ ὁ ὁποῖος φεύγει τελευταῖος μετὰ τὸ κορίνι... εἶνε συγκινημένος πέρνει τὸ κεφάλι τῆς Ρέλιας ποῦ στέκεται μπροστὰ στὴν πόρτα τὴν φιλεῖ στὰ μαλλιά καὶ ἔπειτα τὴν κοιτάζει μετὰ τὰ μάτια).

Μηνᾶς.— Ρέλια μου... παιδί μου... (ξαναπέρνει τὸ κορίνι καὶ φεύγοντας σκουπίζει τὰ μάτια του). Αὐτὰ τὰ μάτια τῆς.

Ρέλια.— (Χάνει τὴν ἐνθυμία τῆς). Τὶ εἶπες; (ἐνῶ ὁ Μηνᾶς κάνει μιὰ χειρονομία φεύγει).

ΣΚΗΝΗ V.

Ρέλια—Διαμάντω

Ρέλια.— (Στέκει λίγο στὴν πόρτα παρακολουθεῖ κοιτάζονσα τοὺς φεύγοντας, κατόπιν βγάζει τὸ μαντίλι τῆς ποῦ ἔχει στὸ λαιμό τῆς καὶ τὸ ξανεμίζει χαιροῦντας, ἔπειτα μπαίνει μέσα... τοαβάει τὰ μαλλιά τῆς μπροστὰ ἀπ' τὸ μέτωπό τῆς... χαμογελάει καὶ σὺν ντροπιασμένη κορβέει τὰ μάτια τῆς. Ὅλ' αὐτὰ χωρὶς καμμιὰ ἄλλη κίνησι... Ἐπειτα σιγὰ σιγὰ βγάζει τὰ μπράτσα τῆς ἀπ' τὰ μάτια τῆς... φαίνεται δυνατὰ κλαυμένη... παρουσιάζεται στὴν πόρτα ἡ Διαμάντω).

Διαμάντω.— Ρέλια!

Ρέλια.— (Τρέχει γοήγορα καὶ πέφτει στὴν ἀγκαλιά τῆς κορβόντας τὸ προσωπὸ τῆς στὸ στήθος τῆς). Νονά μου... γλυκειά μου νονά.

Διαμάντω.— Τὶ ἔχεις παιδάκι μου... τὶ ἔχεις Ρέλια μου;

Ρέλια.— Ἀχ νονά μου... ἔχω ἕνα φόβο... ἕνα φόβο.

Διαμάντω.— Μὰ γιατί κοριτσάκι μου... τὶ σέπιασε πάλι;

Ρέλια.— Παντρεύομαι νονά μου.

Διαμάντω.— Αὐτὸ εἶναι ὅλο;

Ρέλια.— Πέρνω τὸ Στέλιο... τὸ θέλει κι' ὁ νονός, καὶ ὁ θεῖος Μηνᾶς... μὰ δὲν εἶνε αὐτὸ ὅλο... Ἀκουσέ με νονά μου... μὰ κάθησε πρῶτα... κάθησε, ἔδω. (τὴν πέρνει ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὴν καθίζει στὸ κάτω μέρος τοῦ σοφᾶ καὶ αὐτὴ ξαπλώνεται χάμω ἀκουμπώντας τὸ κεφάλι τῆς στὴν ποδιά τῆς). Νὰ ἔτσι... τώρα... λέγε μου! νονά μου!

Διαμάντω.— Ἀκοῦς ἐκεῖ... τὴ χουσή μας Ρέλια.

Ρέλια.— (Ἀνυπόμ.) Μὰ λέγε μου τώρα...

Διαμάντω.— Τὶ νὰ σοῦ πῶ; γιὰ τὴν παντρεία σου; ὁ Στέλιος εἶνε πάρα πολὺ καλὸ παιδί.

Ρέλια.— Ὅχι νονά μου... Ὅχι αὐτό... ἄλλο ἤθελα... (τοισμένα) ἤθελα νονά μου νὰ μοῦ πῇ τὴν ἱστορία τῆς Ἀννας τοῦ Κοντονικόλα.

Διαμάντω.— Τῆς ἀνεράιδας.

Ρέλια.— Ναί, νονά μου τῆς ἀνεράιδας.

Διαμάντω.— Καὶ γιατί;

Ρέλια.— Θέλω νὰ τὴν ξέρω... ὅλοι στὸ χωριό μας τὴν ξέρουνε αὐτὴ τὴν ὥμορφη ἱστορία.

Διαμάντω.— Σὲ καλὸ σου.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

RENÉ DUVERNE

ΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

ΤΟ ΕΞΙΛΑΣΤΗΡΙΟΝ ΘΥΜΑ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος
ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΡΥΔΗ, Καθ. τοῦ Γυμ. Ὑπλ. Ἀθηνῶν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

III

—Εἶσθε κυνηγός; ἢ ψαράς; μ' ἐρώτησαν, καὶ με μὴν ὑποχρεωτικῇ προθυμίᾳ προσεφέρθησαν ἀπὸ παντοῦ νὰ μοῦ δείξουν τῆς καλῆς γωνίης γιὰ τὸ κυνήγι, τῆς καλῆς λίμνης γιὰ τὸ ψάρεμα τῶν χελιῶν, τοὺς καλλίτερους ντοροὺς γιὰ λαγούς καὶ τὰ καλλίτερα μέρη γιὰ πέρδικες.

Ὁ γραφιάς θέλει σῦναι καὶ καλὰ νὰ μοῦ δανείσῃ τὸ σκύλο του κι' ἀπὸ φόβο μήπως τοῦ κακοφανῇ τὸν δέχομαι, ἂν καὶ δὲν εἶμαι οὔτε κυνηγός οὔτε ψαράς, ἀπλούστατα γιὰτὶ δὲν ἔχω ἀνάγκη κανενὸς προσχήματος γιὰ νὰ κάνω διαρκῶς περιπάτους· ἡ ἐξερευνησις αὐτῆς τῆς ἀπαραμύλου φύσεως μοῦ ἀρκεῖ.

Πότε με τὶ πόδια πότε με ποδήλατο, βρίσκομαι καθημερινῶς στοὺς ἀγρούς καὶ στὰ λαγγάδια καὶ δὲν κουράζομαι ποτέ μου.

Ὁ Εἰρηνοδίκης, ποὺ οὔτε κυνηγὰ οὔτε ψαρεύει, βγαίνει κι' αὐτὸς πολὺ, ἀλλὰ μόνος του, ἀργὰ δὲ καὶ ποῦ τὰ κατάφερα νὰ τὸν συνοδεύσω· μὴ κυριακὴ πῆγαμε μαζὶ στὰ μπάνια τοῦ Πιετόπολα καὶ τώρα τελευταῖα με τὸ γραμματέα του στὸ Ἰσολάτιο γιὰ μιὰ σφράγισι, μοῦ ὑπεσχέθη δὲ νὰ με πάρῃ μαζὶ του μιὰ μέρα στὴν Πούντα ντὲ λὰ Κάπελλα (στὴν Αἰχμὴ τῆς Ἐκκλησίας), ποὺ βρίσκεται σὲ ὕψος 2044 μέτρων, μὰ νὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόσχεσί του.

Ἐντὺχῶς ὁμως ἔχω τὸν γιατρό, ποὺ με πέρνει μαζὶ του σ' ὅλες τῆς κοῦρσες του ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό· εἶνε νέος, ὁμιλητικὸς, εὐχάριστος, ἐντελὼς τὸ ἀντίθετο τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἐντελὼς τὸ ἀντίθετο· Χμ! ἴσως κι' ὄχι, γιὰτὶ ἂν κι' ἔκαμε τῆς μελέτης του στὴ Γαλλία, μ' ὅλα ταῦτα διετήρησε τὴν κορσικὴ νοοτροπία, ὅπως τὴν διατηροῦν ὅλες οἱ χιλιάδες οἱ κορσικανοὶ οἱ διεσκορπισμένοι στὴν μητρόπολι (τὴν Γαλλία) καὶ τὰς ἀποικίας, πρῶγμα γιὰ τὸ ὁποῖον ἄλλωστε εἶνε ἀξιεπαινοί, γιὰτὶ ἐπὶ τέλους τὴν πλίστις στῆς ἰδέες, στὰ ἔθιμα, στὴ γλῶσσαι τῶν προγόνων, τὴν ἀγάπην στὴ μικρὴ πατρίδα, στὴν ὁποίαν, κι' ἂν ἔζησαν ὅλη τους τὴ ζωὴ ἔξω, ἔρχονται νὰ πεθάνουν, εἶνε κατὰ τί.

Τὶ νὰ πῇ κανεὶς, ἂν βέβαια μερικὲς ἀπ' αὐτῆς τῆς ἰδέας, ἀπ' αὐτὰ τὰ ἔθιμα δὲν ἦσαν τελείως ἀπροσάρμοστα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας, ἂν δὲν ὀπισθοδρομοῦσαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς κάμπους αἰῶνας, ἂν δὲν ἀντελαμβάνονται μερικὰ πράγματα ὅπως τὰ ἀντελαμβάνοντο οἱ ἄνθρωποι τοῦ μεσαίωνα, ἀσφαλῶς θὰ

τοὺς τὸ χρωσιτοῦσα χάρι γιὰ τὴν τόσῃ τους σταθερότητα

Ἀποδείξεις· ἂν καὶ ξέρουν κατὰ βάθος τί εἶνε ἐξουσία, ἐντούτοις δὲν τὴν πολυανέχονται κι' ὅλα· ὁ νόμος δὲν εἶναι γι' αὐτοὺς, τοὺς κανονισμοὺς τοὺς κοροϊδεύουν.

Τῆς προάλλες διηγούντο στὸ τραπέζι ὅτι διὰν συνελήφθη ἓνας ἐπαγγελματίας λαθροθήρας, ἐδέχθη νὰ συντάξουν ἐναντίον του τὸ σχετικὸ πρωτόκολλον, μὰ ὁμως ἡ-πείλησε τοὺς χωροφύλακας με τὸ ὄπλο του ἂν τολμοῦσαν νὰ τοῦ ἐγγίσουν τοὺς λαγούς του.

Ὁ φίλος μου ὁ γιατρός, ἔφεδρος λοχαγὸς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, δὲν μοῦ ἀπέκρυψε ὅτι ἐνέκρινε ἀπολύτως τὴ σίασι αὐτῇ τοῦ συμπατριώτη του·

—Καλὰ, καὶ δὲν μπορούσαν νὰ τὸν ἀφίσουν ἡσυχὸ τὸ φουκαριά, αὐτοὶ οἱ ἀλιτῆροι·—μοῦ εἶπε.

Αὐτὴ εἶν' ἡ κουβέντα ὅλων· «Ἀφίστε μιν ἡσυχους με τοὺς χωροφυλάκας σας, ἀφίστε μιν ἡσυχους με τοὺς φόρους σας. Τὸ νησί μας δὲν εἶνε δικό μας·»

Μὰ τί; Ὁ εἰρηνοδίκης με τῆς ἰδιοτροπίας του, ὁ γιατρός με τὴν ἀδιαλλαξία του εἶναι κι' οἱ δυὸ γιὰ μένα πρὸς ἐνδιαφέροντες τύποι, κι' ἂν ἀπέναντι τοῦ εἰρηνοδίκου εἶμαι πάντα σοβαρός, τὸν γιατρό ὁμως τὸν πειράζω διαρκῶς, κι' αὐτὸς τοιμιπτεῖται τόσο εὐκολα, σὰν καὶ τί, καὶ κάθε φορὰ βγάζει τὸ λαιμὸ του νὰ με πείσῃ, γκρινιάζει γιὰ τῆς προκαταλήψεως μου, ὅπως τῆς λέει... κι' ὅσοτε καβαλᾷ με· οἱ δυὸ τὰ ποδήλατά μας καὶ πέρνομε τὸν μοναδικὸ ἀμαξητὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ καὶ σὰν φθάσωμε στὸ μέρος ποῦ πρέπει, παρατάμε τὰ ποδήλατα μέσα στοὺς θάμνους κι' ἀνεβαίνομε τῆς γνωστὲς ἀνιερεῖς ἀνηφορεῖς

Αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα οὔτε ποῦ τὸ πῆραμε κἂν τὸ δρομονομάκι. Πάνω ἀπὸ τὸ Προνέλλι, πίσω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, εἶναι ἓνας λοφίσκος. Ἐνὰ μονοπάτι πάσι σκαρφαλωτὰ στὸν λοφίσκο αὐτό, κατεβαίνει ἀπὸ τὴν ἄλλῃ πλαγίαν καὶ ὑψιφύεται με ζιγκ—ζιγκ στῆς κορυφές. Ἐνὰ μονοπάτι τόσο δά, μ' ἄλλα λόγια, ποὺ οὔτε κἂν διακρίνεται μέσα στοὺς θάμνους, κι' ἀντὶ νὰ ἐξορμᾷ πρὸς κατάκτησιν τοῦ βουνοῦ, διαγράφει μιάνθρωπος, φέρει βόλια τὰ φρούδια κορτάρι με τῆς πηγῆς, ἀναζητεῖ τὴν σκιά τῶν καστανιῶν, κυλάει μέσα στῆς λόχμες, ὅπου θάροεις ὅτι χάνεται καὶ ξαναπαρουσιάζεται ἔξαφνα στὸν ἥλιο, ἅπτοντας με τσαχνιὰ τὸ βάραθρο, στὸ βάθος τοῦ ὁποίου γκρινιάζει, σὰν σβία, τὸ ποτάμι.

—Πᾶτε στὸ Πικοβάγγιο, Γιατρέ;

—Ναὶ πάω στὸ Πικοβάγγιο, μὰ θὰ πάω κι' ἀκόμα πρὸ μακρονά· στὴν Κιόβα ντ' Ἀζινο. Ἐλάτε κι' ἄμα κορυαοτήτε με περιμένετε σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν πλαγιά.

Πικοβάγγια... ὅλες ὅλες τρεῖς φέρονε στὴν ἄκρην τοῦ μονοπατιοῦ, σὲ δακτύλια μέτρα ὕψος κι' ἡ Κιόβα ντ' Ἀζινο (τὸ χωράφι τοῦ Γαϊδάρου) μιὰν ἄλλῃ φέριμα, ἀπομονωμένη σὲ χίλια μέτρα ὕψος στοὺς πρόποδας τρομερῶν προχωμάτων γρανίου, ποὺ περιβάλλουν καὶ καταπλακώνουν τὸ δάσος.

—Νὰ κορυαοτῶ; Ὁ ἄστειευόαστε βέβαια, Γιατρέ. Δὲν ἀνέβηκα ἀκόμα ὡς τὴν Κιόβα ντ' Ἀζινο, νὰ σήμερα μιὰ εὐκαιρία...

Μετὰ τὸ Πικοβάγγιο, ὅπου στεκόμαστε μιὸ ὠροῦλα, τὸ μονοπάτι ἐξακολουθεῖ, ἀλλὰ δὲν εἶναι πειὰ τὸ ἴδιο μονοπάτι· εἶναι ἓνα μονοπάτι ὅλο χαλίκι, ἐχθρικό, ἓνα στρογγυλεμένο ποᾶμμι, τόσο ἀπότομο ὥστε στεκόμεθα σὲ κάθε πέντε λεπτά γιὰ νὰ πέρνομε ἀνάσα. Ἐδῶ τὰ δεινράκια τῶν λοχμῶν ἔχουν τρεῖς μέτρα ὕψος, μᾶς θάβουν κυριολεκτικῶς καὶ δὲν βλέπομε πειὰ τίποτε γύρω μας παρὰ μόνον ἀπὸ τ' ἀπογυμνωμένα μέρη τῆς πλαγιᾶς ἀπ' ὅπου τὰ τοπεῖα, ποὺ μᾶς παρουσιάζονται κι' ἡ βοννοκορφές, ἡ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλῃ, εἶνε κατὰ τὸ μεγαλειῶδες

Ἡ Μπόκα ντ' Ὀρε (τὸ Στόμα τοῦ Δράκου) με τὸ ὑποβλητικὸ ὄνομά της, προβάλλει ἔμπρὸς μας με ὅλα τὰ λαγκάδια της, τὰ φρούδια καὶ τὸν φοβερὸ ὄγκο της, σὰν δυνατὴ γήινη μάζα σκεπασμένη ἀπὸ πληγῆς κι' ἐκβλαστήσεις με τοὺς μῦς τεταμένους ἐς διαρκῆ προσπάθειαν ὑπερεντάσεως.

Περνάμε ἐπὶ τέλους ἓνα βοσκοτόπο, ὅπου οἱ κατοῖκες μᾶς κοιτάζουν με περιέργεια καὶ φθάνομε στὴν Κιόβα ντ' Ἀζινο.

Τὰ πλιθόκτιστα κατοικητήρια σπῆτια εἶνε χυσιμένα τοῖμα—τοῖμα στὸ γκρεμό.

Ἐνὰ σκυλὶ μᾶς γανγίζει με λύσσα...

Ἐνὰς ἄνδρα μᾶς περιμένει στὸ κατώφλι...

—Καλὰ θὰ κάνετε νὰ μὴν μπῆτε κατὸ δόλον μέσα· εἶνε τόση βρομιὰ... μοῦ λέει ὁ γιατρός

—Μπά, καὶ μήπως σεῖς τὴ φοβόσαστε τὴ βρομιὰ!

—Μὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε ἐνδιαφέροντες τύποι...

—Πῶς, ἀπεναντίας τοὺς βρῖσκω ὅλους φοβεροὺς ἐνδιαφέροντας.

Ὁ Γιατρός συνεκοάτησε ἓνα κίνημα δυσφορίας· μὰ τί ἐπαθε πάλι; Ὁ ἄνδρας, ποὺ μᾶς περιέμενε, μᾶς χαϊρέτησε κι' ἔκαμε τόπο νὰ περάσωμε μέσα στὸ σπῆτι.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Παρά τοῦ συμπολίτου κ. Νικ. Καστρισίον, ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολήν, σχετικὴν μὲ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μὲς δημοσιευθέντα πρακτικὰ Γεν. Συνελεύσεως τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς καὶ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτῆς.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Καστρισίον προδίδει διάθεσιν αὐτοῦ πολιτικῆς κατὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ ὁποίου καὶ ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν μέλος. Τοῦτω τῷ λόγῳ θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς.

Ἐν τούτοις ὁμως καταχωροῦμεν ταύτην διότι γνωρίζομεν τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Καστρισίον καὶ ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι αἱ ἀνακρίβειαι τῆς ἐπιστολῆς του ὀφείλονται εἰς πεπλανημένην γνῶσιν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τοῦ Σωματείου, κατὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ ὁποίου καταφέρεται.

Διὰ τοῦ προσεχούς φύλλου ἐπιφυλασόμεθα νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν ἐκτενεστάτην διὰ τῆς ὁποίας ἀφ' ἐνός μὲν θὰ κριθῶν ἀβάσιμα τὰ συμπεράσματα καὶ αἱ προϋποθέσεις τοῦ κ. Καστρισίον ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ δοθῇ εἰκὼν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς καὶ τῆς δράσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτῆς.

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» δημοσιεύονται τὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, εἰς τὰ ὁποῖα παρετήρησα, οὗ εἰς τὰς ὑπ' ἐμοῦ γενομένας παρατηρήσεις δὲν ἐδόθη τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἔννοια μεθ' ὧν ἐγενοντο αἱ παρατηρήσεις μου αὗται.

Ἀντιθέτως ἀναγράφονται λεπτομερῶς, τὰ ὑπὸ τοῦ ἀπολογητοῦ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ Ἐπιτίμου (κατὰ τὸν συντάκτην) Προέδρου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος κ. Σωτηρίου Τσαμπηρᾶ, λεχθέντα ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἰδικῶν μου παρατηρήσεων.

Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον θὰ σὰς παρακαλέσω ὥπως φιλοξενήσετε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὴν παρούσαν μου, ἵνα τὸ πολὺ Κυθηραϊκὸν κοινὸν πληροφωρηθῇ περὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἵνα εἰς τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας δοθῇ ἡ ἔννοια μεθ' ἧς ἐγένετο.

1) Κατὰ τὴν γενομένην λοιπὸν λογοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αἰσθητικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς μηδαμινότητος τοῦ ἐκ τῶν ἐτήσιων συνδρομῶν τῶν μελῶν εἰσπραχθέντος ποσοῦ, δεδομένου ὅτι αἱ 1234 δραχμαὶ μόλις περὶ τοὺς πεντήκοντα συνδρομητὰς

ἀντιπροσωπεύουσι, παρετήρησα, οὗ, τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰς δύο συμπεράσματα δύναται νὰ μᾶς φέροι α') ἢ ὅτι τὰ τόσα μέλη τῆς Ἀδελφότητος, τὰ ἐκτελοῦντα ἀνελλιπῶς πρότερον τὰς ὑποχρεώσεις των, ἔπαυσαν πλέον νὰ τρέφουν τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν ἔιρεφον ἄλλοτε πρὸς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα καὶ β') ἢ ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος δεικνύει τὴν εἰσπραξὶν ἐνδὸς τόσον τακτικοῦ του ἐσόδου ὥστε τὸ ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν ἔσοδον. Διότι ἀληθές, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φαντασθῇ κανεὶς, ὅτι ἔστι καὶ εἰς Κυθηρίους θὰ ἀρνηθῇ νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ἐντεταλμένον ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὴν εἰσπραξὶν τῶν συνδρομῶν, τὸ δίδραχμον τῆς μηνιαίας του συνδρομῆς.

2) Ἡρώτησα πόσον ἠγοράσθησαν τὰ τελευταῖα χρεώγραφα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ἢ ἀπάντησις δὲ τοῦ κ. Γραμματέως ἦτο ὅτι ἠγοράσθησαν πρὸς 480 δραχμὰς σταθεροποιημένας καὶ μὲ αὐτὴν τὴν τιμὴν ἀναγράφονται εἰς τὸν σημερινὸν Ἰσολογισμὸν.

Ἡ ἐρώτησίς μου αὕτη εἶχε σκοπὸν ὅπως ἀποδείξῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ χρεωγράφων, συνεπῶς ἡ περιουσία τῆς Ἀδελφότητος εἰς σημερινὰς δραχμὰς δὲν ἀνέρχεται πλέον τοῦ ποσοῦ των 80.000 δραχμῶν, ποσὸν μὴ συζητήσιμον κἂν διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκίας διὰ τὴν ὁποίαν τόσος ἐντυπωσιακὸς ἐγένετο θόρυβος.

Λέον νὰ σημειωθῇ ἐπιπροσθέτως, ὅτι καὶ πρὸ ἐπταετίας ἐγένετο σχετικὴ συζήτησις διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκίας καὶ τότε μάλιστα ὑπὸ συνθήκας εὐνοϊκάς, δεδομένου ὅτι ἡ περιουσία τῆς Ἀδελφότητος εἶχε μεγαλητέραν πραγματικὴν ἀξίαν, καὶ ἐπὶ πλέον ὑπῆρχον καὶ σεβασταὶ προσφοραὶ συμπολιτῶν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἰς σημεῖον ὥστε νὰ συγκεντρωθῇ ποσὸν περὶ τὰς 500.000 δραχμῶν.

Ἡ ἀξίειπαινος προσπάθεια ἐκείνη δὲν γνωρίζω διὰ ποῖον λόγον ἐναυάγησε τότε, διὰ νὰ ἔλθῃ σήμερον τὸ κατὰ τὸ πλεῖστον ἴδιον ἐκεῖνο Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος, νὰ προτείνῃ καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀγορὰν οἰκίας, μὲ ποσὸν ποῦ κατὰ τὴν γνώμην μου δαμάτιον μόνον δύναται ν' ἀγοράσῃ.

3) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Μυρτιδιωτίσης εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἂν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ἀνέμενε τὴν ἐρώτησίν μου ταύτην, καὶ ἀρκετὰ ἐπιδεξίως ἐδικαιολογήθη εἰς τὴν λογοδοσίαν του, δὲν κατόρθωσε ὁμως νὰ πείσῃ οὔτε ἐμὲ, πιστεύω δὲ οὔτε καὶ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅτι τὸ Διοι-

κητικὸν Συμβούλιον ἐνήργησε καταλλήλως ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Δ. οὗ πρωτοσιατήσασα ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Μυρτιδιωτίσης καὶ ἀναγράφασα μὲ μεγάλα γράμματα, ἐντὸς αὐτοῦ, ὅτι ἰδρῦθη δαπάναις τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, νομίζω ὅτι ἐκλείσει ἡθικὸν συμβόλαιον, ὅπως καὶ τοῦ λοιποῦ ὑποστηρίξει καὶ ἐνισχύει τὸ ἔδραμα τοῦτο.

Δὲν ἀφήνω ὁμως ἀπαράτηρητον, ὅτι διὰ τὴν ἐπίδειξιν εἰς τὰς μαρμαρίνους βιβιδίας τῆς Ἀγίας Τριάδος ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης ἐξημιώθη πλέον τῶν 5.000 δραχμῶν, ἐξησφαλισμένον κέρδος ἐὰν ἡ ἐορτὴ ἐγένετο εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσης.

Τώρα, ἐὰν ὁ κ. Τσαμπηρᾶς νομίζει τὰ ὑπὸ τῶν ἐπισήμων Πειραιῶς γενομένα συγχαρητήρια πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἱκανὰ διὰ νὰ καλύψουν τὴν ζημίαν τῆς Ἀδελφότητος καὶ νὰ ἀναπληρώσουν τὴν παράλειψιν τῆς ὀφειλομένης ὑποχρεώσεως πρὸς τὸν Ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσης, φαντάζομαι, ὅτι τὰ συγχαρητήρια ταῦτα θὰ ἐγένοντο μετὰ πολλῶν ἐρωτηματικῶν καὶ δεικναιολογημένης ἀπορίας, δεδομένου, ὅτι γνωρίζοντες ἀσφαλῶς ὅτι ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης εἶνε ἐκείνη ἥτις ἐπρωτοστάτησε καὶ τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομὴν παρέσχε διὰ τὸν Ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσης, θὰ ἐξεπλάγησαν βέβαια διὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ νὰ ἐορτάσῃ τὴν ἐορτὴν τῆς προστάτιδος τῆς Νήσου τῆς εἰς ἓνα Ναὸν, τέλος πάντων ξένον, καὶ νὰ περιφρονήσῃ τελείως τὸν Ναὸν ὅστις διὰ τῶν ἰδικῶν τῆς ἐνεργειῶν ἰδρῦθη.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ χωρὶς νὰ παρεξηγηθῶ ἀναφέρω καὶ τοῦτο: ὅτι κατ' ὄλην τὴν διαρעύσασαν τριετίαν οὐδὲν ἄξιον λόγου ἐπραξεν ἡ Ἀδελφότης, ἂν καὶ μεμονομένα ὁμάδες ἐξετέλεσαν ἐπιτυχῶς ἔργα ἀνήκοντα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα (ἐορτὴ ἑκατονταετηρίδος, Ἐκδρομὴ Μυρτιδιωτίσης, Τοπικαὶ ἐκδρομαί, Διαλέξεις κλπ.).

Δυστυχῶς αὕτη εἶνε ἡ τακτικὴ τὴν ὁποίαν ἐτήρησε τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος, παραλαβὸν περιουσίαν ἀνερχομένην πλέον τῶν τριακοσίων Διρῶν Ἀγγλίας χρυσῶν καὶ παραδίδον οὐχὶ πλέον τῶν ἑκατὸν, ζημίαι ὀφειλομένη εἰς τὴν ἑλλειψιν προβλεπτικότητος ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1933

Μεθ' ὑπολήψεως
Ν. ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΥ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Τ Α Γ Ε Ω Π Ο Ν Ι Κ Α

ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Όταν συγχρόνως φαίνονται περισσώτερα σημεία, τότε είναι ποιά βέβαια όσα προβλέπουμε. Πρόκειν δέ κυρίως νά προσέχουμε τήν τετάρτην ήμέρα στό γέμισμα καί πρίν από τή χάση τοῦ φεγγαριού, γιατί τίς μέρες αὐτές γίνεται ἡ ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ.

§ 4. Προγνωστικά χειμῶνα μεγαλειότητος διαρκείας.—Τοῦ ἰδίου.

Όταν τὰ πριναρία καί οἱ βελανιδιές ἔχουν πολὺν καρπό, τοῦτο σημαίνει ὅτι θὰ βαστάξῃ περισσότερο ὁ χειμῶνας. Ἐπίσης καί ὅταν οἱ γίδες καί οἱ προβατίνες ποῦ βατεύθηκαν, ζητοῦν πάλι νά βατευθοῦν. Όταν τὰ κοπάδια σκάβουν τὴ γῆ καί γυρίζουν τὸ κεφάλι κατὰ τὸ βορρῖα, τοῦτο σημαίνει ὅτι θὰ κάμῃ μεγάλο χειμῶνα.

§ 5. Προγνωστικά ἂν θὰ εἶναι πρώϊμη ἢ ὀψιμη ἡ χρονιά.—Τοῦ Διδύμου.

Εἶνε πολὺν χορήσιμο νά μπορούμε νά προβλέπουμε ἂν ἡ χρονιά θὰ εἶναι πρώϊμη ἢ ὀψιμη. Γιατὶ ἂν ἡ χρονιά φαίνεται ὀψιμη, εἶναι καλλίτερα νά βάλουμε περισσότερο σπόρο, ἐπειδὴ μερικοὶ ἀπ' τοὺς σπόρους θὰ χαλάσουν.

Ἄν ὕστερα ἀπὸ τὸν τρύγο βρέξῃ, προτοῦ νά βασιλέψῃ ἡ Πούλια (*) ἡ χρονιά θὰ εἶναι πρώϊμη. Ἄν βρέξῃ μόλις βασιλέψῃ ἡ Πούλια ἡ χρονιά θὰ εἶναι μέτρια. Καί ἂν, ἀφοῦ βασιλέψῃ ἡ Πούλια, ἀρχίσῃ βροχὴ ἡ χρονιά θὰ εἶναι ὀψιμη.

Ὁ Δημόκριτος καί ὁ Ἀπουλήσιος λέγουν ὅτι τέτοιον πρέπει νά περὶμένουμε τὸ χειμῶνα ὅπως εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς ποῦ τὴν ὀνομάζουν οἱ Ρωμαῖοι Βροῦμα. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ παρατηρήσεις ποῦ ἔκαμαν ἔφθασαν στό συμπέρασμα ὅτι ὅμοιος μὲ τὴν ἡμέρα (**) τῆς 24 Νοεμβρίου (7 Δεκεμβρίου) ποῦ γίνεται ἡ ἐορτὴ τῶν Βρούμων θὰ εἶναι ὁ ἀκόλουθος μῆνας Δεκεμβρίου (ν. ἡμ. 14 Δεκεμ.—13 τοῦ Γενάρη), ὅμοιος μὲ τὴν ἡμέρα τῆς 25 Νοεμβρίου (8 Δεκεμβρίου) θὰ εἶναι ὁ Γενάρης (ν. ἡμ. 14 τοῦ Γενάρη—13 τοῦ Φλεβάρη) καί ὅμοιος μὲ τὴν 26 Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) θὰ εἶναι ὁ Φλεβάρης (14 τοῦ Φλεβάρη—13 τοῦ Μάρτη). Τοῦτο δὲ πράγματι συμβαίνει καμμιὰ φορὰ. Ἄλλοτε ὅμως καθόλου δὲν ἐπαληθεύει.

(4) Βλέπε § 1 τοῦ ἰδίου κεφαλ.

(5) Οἱ τρεῖς ἀκόλουθες ἡμερομηνίες μένουν ἀμετάβλητες κατὰ τὸ παλὸν ἡμερολόγιο γιὰ ν' ἀντιστοιχῇ ἡ κάθε μιά σ' ἓνα ἀκέραιο μῆνα. Σημειώνονται ἐντὸς παρενθέσεως καί οἱ νέες ἡμερομηνίες, καθὼς καὶ ἡ περίοδος στὴν ὁποίαν ἀντιστοιχεῖ κάθε μῆνας τοῦ παλικοῦ ἡμερολογίου.

Καί ἄλλη παρατήρησι ἔκαμαν μερικοὶ ὅτι ἀπὸ τίς 20 ἕως τίς 22 τοῦ Μάρτη συνήθως ὁ καιρὸς γυρίζει σιὸ κρύο. Ἐκεῖνες δὲ τίς μέρες καί οἱ 40 Μάρτυρες παραδόθηκαν στοὺς εἰδωλολάτρες καί ἐμαρτύρησαν.

§ 6. Ὁ σεληνιακὸς μῆνας. Τοῦ Διοφάνους.

Νομίζουν μερικοὶ ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νά φυτεύουμε στὴ χάση τοῦ φεγγαριού ἀλλὰ μόνον στό γέμισμα. Ἄλλοι ὅμως δίνουν τὴ συμβουλὴ νά φυτεύουμε ὅταν εἶνε 4 ἡμερῶν τὸ φεγγάρι, ὡς ποῦ νά γίνῃ 18 ἡμερῶν. Ἄλλοι ἐπιτρέπουν τὸ φύτεμα μόνον τίς 3 πρώτες ἡμέρες τοῦ φεγγαριού. Καί ἄλλοι ἀπέχουν ἀπ' τὸ φύτεμα ἀπ' τὴ δεκάτῃ ἕως τὴν εἰκοστήν ἡμέρα τοῦ φεγγαριού, γιὰ νά μὴν καταχθῇ καί τὸ φῶς του μαζί μὲ τὰ φυτά.

Ἀπ' ὅλες ὁμως αὐτὲς τίς παρατηρήσεις τὸ σωστὸ συμπέρασμα εἶνε τὸ ἑξῆς: Ὅταν τὸ φεγγάρι εἶνε κάτω ἀπ' τὴ γῆ πρέπει νά φυτεύουμε. Καί ὅταν εἶνε ἐπάνω ἀπ' τὴ γῆ νά κόβουμε ξύλα.

§ 7. Πότε τὸ φεγγάρι εἶνε ἐπάνω ἀπ' τὴ γῆ καί πότε εἶνε κάτω ἀπ' αὐτή.

Τοῦ Ζωροάστρου.

Ἐπειδὴ πολλὲς γεωργικὲς δουλειές, ἄλλες μὲν εἶνε ἀνάγκη νά γίνωνται ὅταν τὸ φεγγάρι εἶναι ἐπάνω ἀπ' τὴ γῆ καί ἄλλες ὅταν εἶνε ἀποκάτω, ἐνόμισα ὅτι πρέπει νά ὀρίσω ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέρα τοῦ σεληνιακοῦ μηνὸς ἕως τὴν τελευταία κατὰ ποιὲς ὥρες τῆς κάθε ἡμέρας τὸ φεγγάρι εἶνε ἐπάνω ἀπὸ τὴ γῆ ἢ κάτω ἀπ' αὐτή.

Τὴν πρώτην ἡμέρα τὸ φεγγάρι ἀρχίζει νά εἶνε κάτω ἀπὸ τὴ γῆ ἀπὸ μισὴ ὥρα νύχτα ἕως μισὴ ὥρα ἡμέρα. (*)

Τὴ δευτέρῃ ἡμέρα ἀπὸ μιὰμιση ὥρα νύχτα ἕως μιὰμιση ὥρα ἡμέρα.

Τὴν τρίτην ἡμέρα ἀπὸ δυὸ ὥρες καί τέταρτο νύχτα ἕως δύο ὥρες καί τέταρτο ἡμέρα.

Τὴν τετάρτην ἡμέρα ἀπὸ 3 ὥρες καί 20 λεπτὰ νύχτα ἕως 3 ὥρες καί 20 λεπτὰ ἡμέρα.

(6) Οἱ ἀρχαῖοι διαροῦσαν τὴν ἡμέρα σὲ 12 ὥρες καί σὲ ἄλλες τόσες τὴ νύχτα. Ἀρχίζαν δὲ νά μετροῦν ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ καί ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὸ πρωὶ (ὅχι δηλαδὴ ἀπὸ τὸ μεσημέρι ὡς τὰ μεσάνυχτα ποῦ μετροῦμε τώρα). Ἐπρωτιμήσαμε νά διατηροῦμε τὸν τρόπον αὐτὸν τοῦ μετροῦματος καί στὴ μετάφρασι γιὰτὶ ἀλλιῶς θὰ ἦτον ἀδύνατη ἡ ἀκριβὴς ἀπόδοσις τῶν ὥρων. Εἶναι ἄλλως τε καὶ γνωστὸς ὁ τρόπος αὐτὸς στοὺς γεωργούς μας ποῦ διατηροῦν ἀκόμη καί τίς σχετικὰς ἐκφράσεις. Τὴν ὥρα τὴ διατηροῦσαν οἱ ἀρχαῖοι σὲ 24 μόρια, τὰ ὁποῖα στὴ μετάφρασι μετατρέπονται σὲ πρώτα λεπτὰ. Δὲν εἶχαν ὅμως ὁρολόγια ἀκριβείας. Γιὰ τοῦτο ἴσως ὁ ὁρολογισμὸς τῶν ὥρων, καθὼς γίνεται σὲ κεφάλαιο αὐτό, δὲν εἶνε ἀκριβής.

Τὴν πέμπτην ἡμέρα ἀπὸ 3 ὥρες καί 40 λεπτὰ νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴν ἕκτην ἡμέρα ἀπὸ 4 ὥρες καί 22 1/2 λεπτὰ νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴν ἑβδομήν ἡμέρα ἀπὸ 5 ὥρες καί τέταρτο νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴν ὀγδόην ἀπὸ 6 ὥρες καί 10 λεπτὰ νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴν ἐννάτη ἀπὸ 7 ὥρες καί μισὴ νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴ δεκάτῃ ἀπὸ 8 ὥρες καί 20 λεπτὰ νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴν ἑνδεκάτῃ ἀπὸ 9 ὥρες νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴ δωδεκάτῃ ἀπὸ 10 ὥρες καί 40 λεπτὰ νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴ δεκάτῃ τρίτῃ ἀπὸ 11 ὥρας καί 7 1/2 λεπτὰ νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴ δεκάτῃ τετάρτῃ ἀπὸ 11 ὥρες καί 7 1/2 λεπτὰ νύχτα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὴ δεκάτῃ πέμπτῃ ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἕως τὸ βασίλεμα. Καί αὕτῃ εἶναι ἡ καλλίτερη ἡμέρα, γιὰτὶ μπορούμε ὅλη τὴν ἡμέρα νά δουλεύουμε καί ἔτσι γίνεται καλλίτερα ἡ ἐργασία.

Τὴ δεκάτῃ ἕκτῃ ἡμέρα τὸ φεγγάρι εἶνε κάτω ἀπὸ τὴ γῆ ἀπὸ μισὴ ὥρα ἡμέρα ἕως μισὴ ὥρα νύχτα

Τὴ δεκάτῃ ἑβδόμῃ ἀπὸ 1 ὥρα καί 42 1/2 λεπτὰ ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴ δεκάτῃ ὀγδόῃ ἀπὸ 2 ὥρες καί 5 λεπτὰ ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴ δεκάτῃ ἐννάτῃ ἀπὸ 3 ὥρες καί 7 1/2 λεπτὰ ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴ ἀπὸ 3 ὥρες καί 40 λεπτὰ ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴ πρώτη ἀπὸ 4 ὥρες καί 22 1/2 λ. ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴ δεύτερη ἀπὸ 5 ὥρες καί 16 λεπ. ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴ τρίτῃ ἀπὸ 6 ὥρες καί 10 λεπτὰ ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴ τετάρτῃ ἀπὸ 7 ὥρες καί 28 λ. ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴ πέμπτῃ ἀπὸ 7 ὥρες καί 28 λ. ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴ ἕκτῃ ἀπὸ 8 ὥρες καί 16 λεπτὰ ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμῃ ἀπὸ 9 ὥρες καί 24 λεπτὰ ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴν ὀγδόῃ ἀπὸ 10 ὥρες καί 40 λεπτὰ ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν εἰκοστὴ ἐννάτῃ ἀπὸ 11 ὥρες καί 7 1/2 λ. ἡμέρα ἕως τὴν ἴδια ὥρα τῆς νύχτας.

Τὴν τριακοστὴν ἀπὸ τὴν ὥρα ποῦ βασιλεύει ὁ ἥλιος ἕως τὴν ὥρα ποῦ ἀνατέλλει.

(Ἡ συνέχεια σὲ τὸ προδεχὲς)